

1 Reus ad mortem damnatus Eucharistiam suscipiens non gaudet immunitate, ib. n. 53. 451
 4 Reus excipiens de illegitimitate actoris existentis in quasi possessione, est actor, & probare debet, in c. Lator, n. 57. & 75. Qui filii sint legitimi. 644
 5 Reus non iudicatur interrogatus potest jurare se delictum non commisisse, intelligendo intra se pro ut subest illi iudicio, in c. Falsidicus, n. 45. & n. 129. de Crim. fals. 156
 5 Et idem in teste qui jurat se nescire, ib. n. 47. 160
 5 Contrarium, ib. n. 129. 160
 5 Reus non tenetur respondere si iudex exquirat quod non debet, secundum ordinem juris, sed potest appellare, vel alias licite subterfugere, sed non potest uti mendacio, ib. n. 129. 160
 5 Reus duobus in solidum obligatis creditor a quo maluerit potest debitum exigere, in cap. Sacro, n. 46. de sent. excomm. 348
 5 Nec conventus potest opponere exceptionem discussionis, ut correus conveniatur, ib. n. 47. 348
 5 Declaratur, ib. n. 53. 348
 3 Reus quando dimissive absolvatur ex capite innocentie, & quando ab observatione iudicii tanquam non reperitus culpabilis, in c. Veitra, n. 131. & 133. de Cohabit. Cler. & mulier. 15

Rex.

1 Reges plures in uno regno esse possunt, in c. Significasti, n. 2. de elect. 204
 2 Reges efficere debent ut custodiantur leges & precepta Dei, in c. Cum venissent, n. 27. de iudic. 16
 5 Regia privilegia rolluntur per legem generalem, etiam si de illis non fiat specialis mentio, in c. Cum Capella, n. 9. de privileg. 235
 2 Reges multi sunt qui Superiorem in temporalibus non recognoscunt, in c. Ex Epistola, n. 4. de probat. 112
 3 Reges sicut dignitatis altitudine preeminet, ita potioris prerogative gratia sunt attollendi, in c. ad hac, n. 16. de Relig. domibus. 460
 3 Rex alienare seu donare non potest in prajudicium regni sui & contra Regis honorem, in cap. Recolentes, n. 30. de Statu Monach. 410
 3 Regum iura Concil. Tridentinum pretervavit, sed nova illis non attribuit, in cap. De Xenodochiis, n. 25. de Relig. domib. 457
 3 Regia protectio de facto a secularibus ministris assumpta Ordinarii jurisdictionem non laedit, ib. n. 26. 457
 1 Rex Anglia si de jure faciat mentionem de suo regno intelligitur, in c. Canonum statuta, n. 12. 15
 1 Rex in suo regno est Monarcha & totum continens, ibid. n. 16. 16
 Reges & eorum Officiales an, & quando interesse possint in Concilio.

Vide in ver. Synodo provinciali qui debeant interesse.

1 Rex qui creditur matri asserenti eum ex adulterio genitum, & renunciat regno, de fatuitate redarguitur a Legibus, in c. Ut filii, n. 9. & 12. de filiis Presb. 424
 2 Rex est secularis persona, in cap. Cum non ab homine, n. 3. de iudic. 5
 2 Rex non ungitur Chrismate in capite, sed oleo delinitur in brachio, sive humero, vel in armo, ib. n. 9. 6
 5 Rex habet in regno suo iura supremi Principis, id est, Imperatoris, in c. ad falsarium, n. 22. de Crim. fals. 163
 1 Rex qui pacifice regnum possidet in paritate opinionum utrimque probabilium, iniquum est ut de sua possessione ei deiciatur, in cap. Ne imitatis, num. 307. de Constitut. 61

1 Rex Portugallie inhabilis a regno non removetur, sed datur illi Coadjutor a Romano Pontifice ob publicam utilitatem, in c. Caeterum, n. 56. de Rescript. 132
 1 RIGOR quid sit, in c. Nimis, n. de fil. Presbyter. 437
 1 RITUS proprie quid sit, in c. Presbyter, n. 16. de Sacram. non iterum. 420

1 ROBOAM reprehenditur quod sequutus fuerit consilium juvenum derelictum consilio seniorum, in c. Ne in iudicis, n. 265. de Constitut. 56
 2 ROME quilibet Clericus, aut etiam Laicus in causis ad forum Ecclesie spectantibus conveniri potest, licet aliis ibi forum specialiter non fortietur, in c. Licet, n. 22. de foro competens. 55

1 ROMANAM Ecclesiam excusat necessitas, cum non possit de suo omnibus providere, in cap. inter caetera, n. 17. de offic. ordin. 535
 1 Romanæ Ecclesie vacantis pastor, sponfus & caput visibile est Christus, in cap. Cum olim, n. 16. & 24. de major. & obed. 574
 1 Romana Ecclesia mortuo Papa dicitur acephala & viduata, ib. n. 22. 574
 1 Declaratur, n. 24. & 25. 574

2 Romana Ecclesia nunquam a tramite Apostolicæ traditionis errasse probatur, in c. Venerabili, n. 17. de testib. 143
 3 ROFFREDUS Beneventanus increpatur quod irreverenter de Papa locutus fuerit, in c. Super specula, n. 26. Ne Cler. vel Monach. 644
 3 ROTÆ decisio de Abbatibus ordinantibus seculares cum dimissoris Episcopi expenditur, in c. Aqua, n. 17. de Consecr. Eccles. vel Altar. 536
 1 Rotæ decisio quod Episcopus ex magna causa dispensare possit contra Canones etiam Concilii, multipliciter declaratur, in c. Nimis, n. 24. & seqq. usque in finem de fil. Presbyter. 400
 2 Rotæ Romanæ decisiones sunt magistrales & probabiles tantum, licet magnum habeant pondus autoritatis, in c. Cum venissent, n. 31. de iudic. 17
 2 Rotæ Romanæ decisiones prevalent communi opinioni, ib. num. 32. 17
 2 Item faciunt jus in Curia ad instar styli, saltem si secundum eas fuerit sepius iudicatum, ib. n. 33. 17
 2 Rotæ Romanæ in suis decisionibus non licet Tridentini Concilii decreta interpretari absque speciali facultate, ib. n. 34. & seqq. 17
 1 Rotæ decisio in causa Salamantina jurisdictionis cur non impressa inter decisiones Cardinalis seraphini, in cap. Significasti, n. 15. & 20. de Offic. Archid. 473
 5 Rotæ Auditores non sunt familiares Papæ, in c. Ex parte, il secundo, n. 36. de privil. 243
 1 Rotæ Auditorum jurisdictionis est ordinaria in procedendo, sed delegata in sententiando, in c. Cum olim, n. 7. de major. & obedien. 573
 4 Rotæ decisio in causa Parmen. status refertur, in cap. Lator, n. 6. Qui filii sint legit. 76
 4 Expenditur, ibid. nu. 7. & nu. seqq. usque ad nu. 54. & n. 71. usque ad n. 88. 78
 4 Revocatur, ib. n. 88. 89
 5 Rotæ decisio in causa Cordubensi super unione beneficii litigiosi refertur, in cap. Sicut unire, num. 58. de Excess. Prælat. 195

3 RUBRICÆ Missalis Romani servari debent non obstante quocumque preterito & contrariâ consuetudine, in c. Cum creatura, n. 29. de Celebr. Missar. 554
 3 Rubricæ Decretalium, ut legum sunt authentice, & allegari possunt ad decisionem causarum, si habeant orationem perfectam, ib. n. 30. 554
 3 Secus in rubricis Decreti, & cur, ib. n. 31. 554
 1 Rubricæ Decreti non sunt authentice, excepta prima, in c. Canonum statuta, n. 40. & seq. de Constit. 17
 1 An illarum author fuerit Gratianus, ib. n. 41. 17
 1 Rubrica prima Decreti quo sensu dicatur authentica, ib. num. 42. 17

5 Rubrum declarat materiam nigri esse illius naturæ, cujus est rubrum, in c. Qui Presbyterum, n. 79. de pen. & remiss. 276
 1 Rudes & ignari in quo differant, in c. Cum sit ars, n. 5. de stat. & qual. 400
 3 Rumor quid sit, & in quo differat a fama, in c. Veitra, n. 44. de Cohabit. Cler. & Mulier. 9
 2 Rustici & Coloni Ecclesie, an & quibus casibus sint exempti a jurisdictione seculari, in c. Nullus, n. 46. de foro compet. 40

1 Rustici tandem privilegia suffragantur, quandiu agnos colunt, & vadunt, & recedunt, in c. innovamus, n. 2. & 10. de Treug. & Pace. 585

S

Sacerdos, Communia.

1 Sacerdos supremus in primitiva Ecclesia consecrabatur speciali consecratione, & ad speciale actum, in c. Quanto, n. 14. de Consecr. 181
 5 Sacerdotibus debentur stipendia laboris iure Divino, naturalique, in c. Præterea, n. 24. Ne Prælat. vices suas. 62
 5 Sacerdotes Gentilium in ingressu Sacerdotii mediam partem redditum summo Sacerdoti ministrabant, ibidem num. 42. 62

1 Sacerdotum Ordo bipartitus est, in c. Requiritur, n. 70. de Ordin. ab Episcopo. 353
 1 Opinio Butrii & Abbatis circa potestatem sacerdotalem refertur tanquam periculosa, in c. Quanto, n. 6. & seqq. usque ad n. 20. de Consecr. 181
 1 Sacerdotes & Curati super quibus sint examinandi, in c. Cum sit ars, n. 10. de stat. & qual. 400
 3 Sacerdotis verbum aut sacrum, aut sacrilegium, in c. Cum autem, n. 17. de Jurapat. 492
 3 Sacerdotibus & Ecclesie Ministris debentur alimenta ex

redditus Ecclesie de jure divino, in c. Cum secundum, n. 2. de preben. 84
 3 Sacerdotibus de Altario vivere, non luxurari permittitur, ib. n. 3. 84
 1 Sacerdos ordinatus ante manus impositionem est verus Sacerdos habens potestatem consecrandi Corpus & Sanguinem Christi, in c. Presbyter, n. 26. de Sacram. non iterum. 420

Vide in ver. Ordinum materia.

1 Sacerdotes etiam invitati possunt a suis Episcopis ex una ad aliam Ecclesiam transferri, in c. Quanto, n. 50. & 88. de translac. Episcopi. 295
 1 Sacerdotes non possunt ad aliam Ecclesiam transferri invitati, nisi ex causa communis utilitatis vel necessitatis, ib. n. 88. 297

3 Vinolentum Sacerdotem Apostolus damnat, & vetus lex prohibet, in c. A crapula, n. 5. de vit. & honest. Cler. 2
 2 Sacerdos regularis apostata, qui decem furta qualificata commisit, ex voto Congregationis ad trimesem in perpetuum transmissus fuit, in c. Cum non ab homine, n. 106. de iudic. 12

Vide in ver. Clericus quoad degradationem.

3 Sacerdos quantum ad virtutem Sacramenti est merè instrumentum ad organum inanimatum, licet sit organum vivum quantum ad meritum personale, in c. Veitra, n. 5. de Cohabit. Cler. & Mulier. 7
 3 Oratio sancti fulcitur duplici merito, sed profani unico tantum, ib. n. 6. 7
 3 Ecclesia quo sensu dicatur pollui ab indignis, ib. num. 7. & seqq. 7

3 Sacerdos quantumcumque pollutus non potest divina Sacramenta polluere, que purgatoria cunctarum contagionum existunt, ib. n. 8. 7
 Vide in ver. Presbyter, Ordo, Character.

3 Sacerdotes mali Sacramenta administrando se tantummodo ledunt, in d. cap. Veitra, n. 9. de Cohabit. Cler. & Mulier. 7
 Sacerdos Concubinaris.

Vide in ver. Clericus quoad delicta.

3 Sacerdotibus pro crimine famulo, & non notorio indicitur Canonica purgatio, & si in purgatione defecerint, sunt deponendi, in c. Veitra, n. 111. de Cohabit. Cler. & Mulier. 13
 5 Sacerdos qui deposito habitu & tonsura in sevis enormitatibus deprehenditur, non gaudet privilegio Canonis, in c. Coniungit, il secundo, num. 13. & seqq. de sent. excom. 343

5 Gaudet tamen privilegio fori, nisi ter monitus non desistat, ib. n. 13. & seqq. 343
 1 Sacerdotes, & Pastores Ecclesie sunt Medici spirituales, qui medentur languoribus animarum, in c. Ne in iudicis, num. 296. de Constit. 69
 1 Sacerdotis officium est nulli nocere, omnibus autem vel prodesse, in c. Cum Sacerdotes, n. 3. de pollulac. 617
 1 Sacerdos potest esse Advocatus pro conjunctis, qui alium Advocatum non reperiant, vel non æque bonum, ib. n. 7. 617
 1 Conjuncti d'cuntur consanguinei, & affines ex licita copula usque ad quartum gradum, ib. n. 8. 617
 1 Illicita vero usque ad secundum, ib. n. 9. 617
 1 Sacerdos potest patrocinari pro miserabilibus personis, etiam divites sint, ib. n. 12. 618
 1 Non tamen contra Ecclesiam suam, nisi imminet necessitas, ib. n. 13. & n. 20. 618
 1 Sacerdos qui est Advocatus, vel Procurator pro extraneo contra Ecclesiam, in qua vel a qua beneficium obtinet tanquam ingratum est ipso jure privatus beneficio, ib. n. 14. 618
 1 Sacerdos si necessitas imminet, potest pro conjunctis contra Ecclesiam suam patrocinari, ib. n. 20. 618
 5 Sacerdoti an liceat comedere post Maruinum cum dicitur sero, & manè Missam celebrare non præmissa dormitione, aut digestionem, in c. Si consisterit, n. 14. de Ac. culat. 5

Sacerdos quoad Confessiones.

1 Sacerdos existens in peccato mortali, si tempus ita urget, ut non sit locus penitentie, potest ministrare Sacramentum absque peccato, in c. Ne in iudicis, n. 279. de Constit. 58
 2 Sacerdos excommunicatus denunciatus non potest sacramentaliter absolvere penitentem, etiam in articulo mortis, in c. Quoniam, n. 28. de Constit. 122
 5 Sacerdos ut valide a peccatis absolvat, debet non solum esse approbatus ab Ordinario, sed etiam habere jurisdictionem in peccantes, in cap. Ne pro dilatione,

num. 8. de penitent. & remiss. 298
 5 Sacerdos ab Ordinario non approbatus habet jurisdictionem habitam, sed non actum, ib. n. 12. 298
 5 Sacerdos de jure communi satis est ut habeat potestatem absolvendi habitu ad hoc ut illius executio per electionem prorogetur, secus post Conc. Trid. ib. n. 14. 298
 5 Sacerdotes seculares non Curati non possunt audire Confessiones consentientium ex alienis Diocesis etiam in Diocesi in qua sunt approbati, ibidem numero 231. & 27. 299
 5 Sacerdotes non Curati five Seculares five Regulares non possunt audire Confessiones etiam subditorum Episcopi approbantis extra Diocesium in qua sunt approbati, ib. n. 26. pag. 299
 5 Sacerdotes simplices an habeant privilegium filii eligendi Confessorum, ib. n. 51. 301
 5 Sacerdos secularis etiam in illa Diocesi, in qua est approbatus, non potest audire Confessiones consentientium ex alia Diocesi, ib. n. 67. 302
 5 Sacerdos revelans peccatum sibi confessum punitur tanquam simoniacus, & hæreticus ad sidem reversus in c. Offici, n. 24. de pen. & remiss. 283
 5 Declaratur, ib. n. 25. & 38. 283
 5 Sacerdos quod scit in Confessione, non scit ut homo, sed ut Deus, & dicitur quasi nescitum, ib. n. 29. 283
 5 Sacerdos in actu Confessionis est Vicarius Dei specialis, ib. n. 30. 283
 5 Sacerdos proprius quis dicatur, in c. Omnis n. 55. & seqq. de penit. & remiss. 290
 5 Sacerdos secularis etiam in Diocesi ubi est approbatus non potest audire Confessiones consentientium ex Diocesi sibi alienis, ib. n. 70. 291
 3 Sacerdos proprius dicitur is, in cujus Parochia quis habitat de presenti, in c. Significasti, n. 31. & seqq. usque ad num. 40. de Paroch. 292
 5 Sacerdos notorie excommunicatus de jure communi potest valide quem absolvere in articulo mortis, secus ex Conc. Constantiensi, in c. A prædecessore, n. 111. de schism. 101

Sacerdos quoad Missam.

3 Sacerdos Officium, vel Missam celebrans pro alium facti facit his, pro quibus tenetur offerre, sed non sine obligationi, in cap. Ex parte, num. 51. de Cler. non resident. 39
 3 Sacerdotes non prohibentur primas Missas decantare, & in illis post Offertorium in medio Altaris ad populum se convertere, & oblationes accipere a sponse dantibus, sed perambulationes pro Ecclesiam, & exhortationes prohibentur, in c. Pastoralis, n. 39. de his que sunt a Prælat. 203
 3 Sacerdos potest locare operas suas spirituales absque vitio simonie, in c. Significatum, n. 7. & n. 39. de Præb. 75
 3 Sacerdos non potest obligari pacto, vel statuto ad celebrandum quotidie, aut semper de uno Sancto, ib. n. 8. 75
 3 Sacerdos qui tenetur ad solam Missæ celebrationem non autem ad illius applicationem an possit pro applicatione elemosynam accipere, ib. n. 38. 77
 3 Sacerdos potest accipere elemosynam pro Missa, etiam si aliunde habeat sustentationem, ib. n. 41. 77
 3 Sacerdos in consecratione, que est essentialis oblatio, non Ecclesie, sed Christi personam agit, in c. Fraternalitatem, n. 62. de Sepultur. 280
 3 Sacerdos qui tot Missas non celebrat, quor stipendia accepit, tenetur ad restitutionem ex Decretis S. Congregationis Concilii de celebr. Missar. ib. n. 65. 280
 3 Sacerdos an pro unica Missa possit plura stipendia incongrua accipere, ib. n. 80. & seqq. usque ad n. 84. 282
 3 Sacerdos qui alium promittit gratis, & liberaliter Missam dicere, tenetur stare promissis, quantumcumque nudum sit pactum, ib. num. 81. 281
 3 Sacerdos obligatus ad plures Missas excusatur celebrando unam pro omnibus propter impossibilitatem celebrandi pro quolibet specialiter, aut propter consensum expressum, vel tacitum eorum, qui elemosynam conferunt, ib. n. 88. 282
 3 Sacerdos qui tenetur ad solam Missæ celebrationem cum commemoratione, vel collecta potest sacrificium quibus voluerit applicare, ib. n. 90. 282
 3 Sacerdos graviter peccat si Missam non celebrat saltem quater in anno, scilicet in præcipuis festis, in c. Dolentes, n. 13. de celebr. Missar. 547
 3 Cogi tamen non potest ab Episcopo ex Decreto Concilii Trid. sed moneri tantum, ut non impediatur celebrare, ib. n. 14. 547

cem dies non fuerit appellatum, in c. Cum inter vos, num. 1. de sent. & re iudic. 174

Sententia simpliciter lata non durat post obitum, vel remotionem proferentis, nisi successerit eam confirmet, & ratam habeat, in c. A nobis, il primo, numer. 53. & feqq. usque in fin. de sent. excomm. 309

Sed si lata sit sub conditione, expirat per mortem proferentis ante conditionis implementum, ibidem numero 54. & num. 59. & 61.

Sententia excommunicationis à Delegato prolata in Contradictores expirat mortuo, vel revocato Delegato, ib. n. 55. 309

Sententia quæ tempore proferentis injectit vinculum, durat ultra tempus proferentis, ib. n. 56. 309

Sententia respectu processus, vel effectus producendi in futurum, tollitur per remotionem proferentis, ibid. num. 58. 309

Sententia forma in quolibet procedendi modo sequi debet iuxta formam iudicii, in c. Qualiter, & quando, il secundo, n. 35. & 79. de Accusat. 12

Praetatus an statim lata sententia super crimine intelligatur ipso iure privatus dignitate, vel beneficio, ibid. num. 90. 15

Sententia lata super crimine quos effectus producat, ibid. num. 91. 15

Sententia, & illius executio in die feriata. Vide in ver. *Feria*.

Sententia diffinitiva fertur ex violenta presumptione, in c. Ne imitatis, num. 102. de Confit. 37

Sententia in qua iudex assentit Delegatum, non statuit, nisi ostendatur commissio, in c. Cum in iure, num. 24. de Off. Delegat. 492

Etiam si lata sit contra contumaciter absentem, ibidem num. 27. 492

Secus si pars fuerit praesens in prolatione sententiae, & non appellaverit. Item secus si quandoque comparuerit ante litem contestationem, & non contradixerit, ibidem num. 28. 492

Sententia Principis declaratoria juris habet vim generalis statuti, in c. Quoniam, n. 67. de Confit. 127

SEPTIMI libri Decretalium compilatio sub Gregorio XIII. inchoata, & sub Clemente VIII. absoluta, cur publicata non fuerit, in c. Cum venissent, num. 61. & seq. de iudic. 20

SEPTUAGENARIJ indistincte dicuntur fenes, nec quoad eos est locus arbitrio iudicis, in c. Cum sis, n. 24. de Convent. Conjugat. 410

SEPULCRUM tangere olim non licebat etiam reficiendi causa, in c. Cum ex eo n. 26. de Reliq. & vener. Sanctor. 575

SEPULTURA, seu jus liberè recipiendi aliquem ad sepulturam potest praescribi, in c. Cum olim, n. 25. de praescrip. 165

Sepultura electio in loco minus religioso, an & quando valeat, in c. Fratemitatem, n. 1. & feqq. de Sepul. 275

Sepultura relicto sepulcro majorum suorum eligi non potest in Ecclesia, quæ de iure, vel privilegio, cæmeterium non habet, ib. n. 2. 275

Sepultura privilegium potest Episcopus concedere ex iusta causa, & de Capituli consensu, dimissa tamen Parochiali Ecclesiae Canonica portione, ib. n. 7. 275

Sepultura cur potius sit eligenda in locis magis religiosis, ib. n. 8. 275

Sepulcrum apud Martyrem orationi Martyris commendatur, ib. n. 10. 275

Sepulcrum non eligentes, aut minus rationabiliter, sepeliendi sunt in sepulcro majorum suorum, ib. n. 12. 275

Vide in ver. *Simonia in Sepultura*.

SERMO malus toties procedit de ore nostro ad destructionem audientium, quoties loquimur non ut convenit audientibus, in c. Falsidicus, n. 69. & nu. 136. de Crim. fals. 157

Sermo simplex regulariter verificatur pro prima vice, in c. Innovamus, n. 7. de Treug. & Pac. 585

Fallit in septem casibus, ib. n. 8. 585

Servientes circumscripta consuetudine vel privilegio, an sint sub jurisdictione illorum quibus serviunt, in cap. Cum contingat, n. 19. de for. compet. 60

Servitutem non recipit quod humani juris esse desit, in c. Quoniam, n. 51. de Iurepatr. 482

Servi ecclesiarum gaudent Ecclesiasticis privilegijs, in cap. Ut privilegia, nu. 5. de priv. 248

Servi Ecclesiarum sunt de foro Ecclesiae, in c. Nullus, nu. 17. de foro compet. 37

Si perpetuo Ecclesiae servitio sunt addicti, secus si conducti, ibid. nu. 18. 37

Servientes Militibus, Monasterijs, Hospitalibus, vel Col-

legijs, an & quando fori privilegio gaudeant, ibidem nu. 71. 42

SERVITIUM, & labor non attenditur à jure nisi habitibus legitimis ingressum in casibus, locis & temporibus permittis, in c. Gravis, n. 91. de Restit. spol. 107

SERVITUS aquæ ducendæ nunquam perditur per non usum, si fons aruerit, in c. Treugas, n. 61. de Treug. & Pac. 583

Servitus est mors civilis, quæ morti naturali assimilatur, in c. Per tuas, il primo, n. 18. de Simon. 46

SERVUS non potest esse Notarius, in c. Sicut te, n. 59. Ne Cler. vel Monach. 639

Servus praesumitur fuisse ab origine, qui nunc reperitur in quasi possessione servitutis, licet de jure non praesumatur, in c. Lator, n. 62. Qui filii sint leg. tim. 85

Sicera quid sit, in c. A crapula, n. 11. de vit. & hon. Cler. 2

Sicut, dictio importat omnimodam similitudinem in substantia, qualitate, & modo simul, in c. Quæsitum n. 23. de Cohabit. Cler. & Mulier. 19

SIGILLUM Confessionis sicut & Confessio est de necessitate Sacramenti, & de jure Divino, in c. Officii, n. 27. de Pen. & remiss. 283

Papa super sigillo Confessionis dispensare non potest, ib. nu. 28. & 30. 283

Sigillum Confessionis sine Penitentis licentia nullus mortalium violare potest, etiam pro salute totius mundi, ib. n. 32. 283

Sigillum Episcopi ex consuetudine generali totius Orbis reputatur authenticum in spectantibus ad officium suum, in c. Postcellionem, n. 9. de Probat. 118

Sigilli appositio tantum probat quantum subscriptio manu propria, in c. Cum in iure, n. 38. de Off. deleg. 492

SIGNATURA iustitiæ cum in genere & confusè petitur commissio causæ debet in commissione addere clausulam, dummodo non agatur de interpretatione Decretorum Concilii Tridentini, in c. Cum venissent, num. 35. de Iudic. 17

Signatura quid senserit in muliere que lite pendet, te in foro seculari effecta est Mantellata, seu Pizzocara S. Augustini, in c. Magnus, n. 80. de oblig. ad ratic. 454

Signaturæ Cardinales & Praetati sede vacante supplicatio-nes, vel commissiones signare non valent, in cap. Cum olim, n. 75. de major. & obed. 577

Signaturæ iustitiæ commissio sufficit in causis, quæ in Curia tractari debent, in cap. Ex parte, n. 12. de for. compet. 64

SIGNI exterioris traditio requiritur ad essentiam Ordinis, in c. Cum venisset, n. 41. de facta Unct. 412

SIGNIFICATIO rei Sacramentalis est de essentia Sacramenti, & habetur sufficienter per materiam ejus, ibid. num. 48. 412

Significatio Sanguinis Christi non habetur sufficienter per traditionem patene cum pane, ib. n. 78. 414

Signum illud exterius in quolibet Ordine est essentiale, in quo principalis actus illius Ordinis designatur, in cap. Presbiter, n. 17. de Sacram. non iterat. 420

SILENTIUM quando habetur pro dissentio, in c. Perlatum, n. 8. de iis que vi met. caus. 620

SIMILE nullum est idem, in c. Ad audientiam, il secundo, n. 54. de Refcr. 164

SIMILITUDO, & effectus facit ut quis dicatur de numero eorum, de quorum numero non est, in c. Nuper à nobis, n. 7. de bigam. 463

Nullum simile est idem, in c. Damnamus, n. 5. de Summ. Trin. & fid. Cath. 11

SERVITUS aquæ ducendæ nunquam perditur per non usum si fons aruerit, in c. Treugas, n. 61. de Treug. & Pac. 583

Servitus est mors civilis, quæ morti naturali assimilatur, in c. Per tuas, il primo, n. 18. de Simon. 46

Simonia, communia.

Simonia Authores qui fuerint in novo, & veteri Testamento, in c. Cum pridem, n. 8. de pactis. 594

Simonia quales habeat ex jure naturali inordinationes, & deformitates, ibid. n. 9. 594

An, & quando sit propriè hæresis, ib. n. 24. 595

Simoniae crimen est merè Ecclesiasticum, in c. Ex diligenti, n. 5. de Simon. 31

Simoniacum non est in pactum deducere etiam in spiritualibus ea, quæ precipiuntur à jure, in c. Ad audientiam, il secundo, n. 13. de Refcr. 164

Dummodo deducantur eo modo, quo tacite insunt, ib. num. 17. 164

Episcopus nihil potest accipere in casibus enumeratis, in c. In ordinando, n. 32. & feqq. usque in fin. de Simonia. 26

Et quid in Notario, ib. 26

Vide in ver. *Notarius*.

Simoniacum, & dolosum arbitrium non valet, in c. Non sine n. 1. de Arbitr. 632

Simoniæ committens non excusatur ex eo, quod se peccare non crederit, in c. Ne innotatis, num. 428. de Confit. 81

Simoniæ non inducit datio mutua spiritualium, & temporalium, nisi actus sint correspondivi, & unus causeretur ab alio, in c. Præterea, n. 97. Ne Prælat. vices suas. 66

Simonia non committitur in Curia Romana in his quæ simoniaca sunt, quia prohibita si fiant Principe auctoritate & sciente, in cap. Præterea, num. 3. Ne Prælat. vices suas. 60

Secus in his, quæ prohibita sunt quia simoniaca, ibidem num. 4. 60

Simoniæ non inducit datio mutua spiritualium, & temporalium, nisi actus sint correspondivi, & unus causeretur ab alio, ib. nu. 97. 66

Simoniæ an inducat sola voluntas in his, quæ simoniaca sunt quia prohibita, in c. Ex parte, n. 18. de Offic. Deleg. 486

Simonia, an & quando sit propriè hæresis, in c. Cum pridem, n. 24. de pactis. 595

Simonia in his quæ simoniaca sunt quia prohibita, non habet locum in Curia Romana, ib. n. 67. 598

Simonia non est deducere in pactum juris communis dispositionem, in c. Tua nos, n. 16. de Simon. 50

Etiam si in actu receptionis fuerit appositum, n. 17. 50

Simoniæ non inducit datio mutua spiritualium, & temporalium quoties una non causeretur ab alia, ibidem num. 25. 51

Secus si actus sint correspondivi, ib. num. 26. 51

Est tamen vitanda propter speciem mali, ib. n. 27. 51

Simonia iudicio Ecclesiae non committitur in parvis xenis & manufectis, ib. n. 37. 51

Simonia est quoad Deum, & in parvis, & in magnis numeribus, si animus iudicis ex eis spectatur, ib. n. 39. 52

Simoniæ an committatur, qui debitori suo dat aliquid spirituale ut quod fuit est recuperet, in c. Ad audientiam, il secundo, n. 19. de Refcr. 162

Simonia dicitur hæresis, sed large, & improprie, in c. Nobis, num. 61. de Simon. 36

Declaratur, ib. n. 82. 38

Simonia quamvis aliquantulum captivè affectum, tamen naturalis consensui directè, & per se non obviat, ibidem numero 62. & 65. 36

Simonia punibilis non committitur absque peccato, ib. num. 72. 37

Non cadit in ignorantem, ib. n. 74. & 77. 37

Simonia non committitur in contractu gratuito, in c. In ordinando, n. 4. de Simon. 25

Simonia quædam dicitur quia prohibita, quædam prohibita quia simoniaca, in c. Ex parte, il primo, n. 17. de off. delegat. 486

Et an convenienter sic distinguantur Canonizæ, in c. Cum pridem, n. 2. & feqq. usque ad n. 30. de pactis. 596

Durand objecta referuntur adversus prædictam distinctionem, ib. num. 5. 594

Diluantur, ib. n. 11. & 22. 595

Officium Oeconomis, Sacrificij, aut Protectoris vendere non est simoniacum, nisi quia prohibetur, ib. n. 17. 595

Vendere gratiam & Sacramenta est in se simoniacum, & jure divino, ac naturali prohibetur, ib. n. 7. 594

Simoniacum non est in actu receptionis, vel ingressus ad jus spirituale aliquid dare, vel offerre sine pacto, vel conditione, in c. Tua nos, n. 23. de Simon. 51

Simoniaca hæresis, quæ ex natura rei impedit acquisitionem spiritualium quæ sit, in cap. Nobis, num. 82. de Simon. 38

Papa an possit committere simoniam. Vide in ver. *Papa quoad delictum*.

Simonia solo affectu animi non committitur, sed aliquo dato, vel recepto, in c. de Mandato, n. 2. de Simon. 53

Simonia est morbus cancerosus, in quo opus est ferro ignito, in c. Accusatam, n. 8. de Simon. 29

Simonia dicitur hæresis ad cuius comparationem cetera crimina quali pro nihilo reputantur, in c. Per tuas, il primo, n. 4. de Simon. 45

Simonia quoad absolutionem, & dispensationem.

Simoniacum oculum potest Episcopus rehabilitare ad ordines, & cum eo dispensare quoad suspensiones tam ab ordinibus, quam beneficiis, sed non dispensare Fagnani Repertor.

quoad beneficia obtenta, vel obtinenda, in c. Dillectus, n. 8. de tempor. ordinat. 344

Simonia in admiffione ad Canonicatum.

Consuetudo secundum quam Canonici dant aliquid in sua receptione, an valet, in c. Præterea, num. 69. & 81. Ne Prælat. vic. suas. 69

Consuetudo ut dimidia fructuum primi anni præmissorum vacantium cedat in utilitatem mensæ Capitularis non est sublata à Conc. Trid. ib. n. 81. 69

Consuetudo cujus vigore Canonicus novus singulis Canonicis chirotecas distribuit post admiffionem ad fructus, & distributiones, sublata est à Conc. & Bulla Pii V. in c. Tua nos, n. 18. de Simon. 51

Ex consuetudine exigendi à beneficiatis donativum in ingressu, Episcopus non licet denegari litterarum executionem, vel possessionem beneficiis post ingressum non solum donativo, in c. In Ordinando, num. 42. de Simon. 47

Simoniacum est Clericus, qui confert Ecclesie bona sine eo pacto, ut recipiatur in Canonicum, & illa sibi retineat pro præbenda, in c. Tua nos, numero 1. de Simon. 50

Simoniacum non est in actu receptionis, vel ingressu ad jus spirituale aliquid dare, vel offerre sine pacto, vel conditione, ib. n. 23. 51

Simoniacum non est recipere aliquem in Canonicum ex pacto, ut de præbendis distinctis nihil recipiat, in c. Cum M. n. 33. de Confit. 165

Secus si recipiatur cum pacto, ut nec de Canonica, nec de præbendis distinctis, nec de communibus proveni-entibus aliquid habeat, ib. n. 35. 165

Simonia in Beneficio.

Simonia sicut committitur in beneficii affectione, ita & in illius dimiffione, in c. Non sine, numero 4. de Arbitr. 632

Beneficium Ecclesiasticum vendere an sit simoniacum, quia prohibetur, vel è converso, in c. Præterea, n. 5. Ne Prælati vices suas. 60

Simonia in beneficiis an excludatur ex eo quod vendantur fructus beneficii, seu præbenda, non autem beneficium, seu Canonica, in c. Cum pridem, n. 90. & feqq. usque ad n. 114. & n. 123. de pactis. 601

Simonia non committitur si pure renuntiatur litteris ad vacatura, & postea referatur renuntiationis annua pensio, in c. Ad audientiam, il secundo, numero 11. de Refcr. 164

Simonia in beneficiis an sit prohibita de jure divino, remissivè, in c. Tua nos, n. 43. de Simon. 62

Simoniacum est redimere adversantium obstaculum super dignitate, vel præbenda ante jus quietum, secus si post, in c. Non sine, n. 7. de Arbitr. 632

Simoniacæ non sunt partium conventiones super modo permutationum, & resignationum cum pensione, nisi fiant independentè à voluntate Superioris, in c. Cum pridem, n. 19. de pactis. 595

Simoniacum non est concludere tractatum permutationis, aut reservationis cum pensione sub conditione si Papa placuerit, ib. num. 21. 395

Simoniacum est, & de jure divino prohibetur accipere pecuniam pro collatione beneficii, cui sit annexa executio Ordinis, vel potestas Clavium, ib. num. 31. usque ad n. 39. 596

Canonicatum vendere, vel aliud simplex beneficium an sit simoniacum quia prohibetur, vel è converso, ib. n. 39. & feqq. usque ad n. 53. & n. 67. 596

Simoniaci in ordine, & in beneficio à Conc. Chalcedonensi simili penâ damnantur, ib. n. 40. 597

Simoniacum esse vendere titulum Canonicatus quibus rationibus probetur, ib. n. 51. 598

Ministrum templi pro pecunia instituire simoniacum est in lege veteri, ib. n. 119. 602

Simoniaci an sint dantes pecuniam Papæ pro collatione beneficii, ib. n. 141. & feqq. usque in fin. 605

Simoniaci in ordine gravius puniuntur, quam simoniaci in beneficio, ib. n. 130. 604

Episcopus nihil potest accipere in casibus enumeratis, in c. In ordinando, num. 32. & feqq. usque in fin. de Simon. 26

Et quid in Notario, ib. Vide in ver. *Notarius*.

Simoniacum est contra Divinas, & humanas leges dare aliquid temporale pro collatione beneficii Ecclesiastici, in c. Ex diligenti, n. 3. de Simon. 30

Simoniacum est beneficium fundare, vel dotare eo pacto

numero 10. de confangu. & affin. 68
 3 SCIRE propriè quid sit, in c. Quod Dei timorem, n. 3. de statu Monach. 443
 3 Scire aliquid per causas intrinsecas rei est perfectius scire, quam per causas extrinsecas, ib. n. 4. 443
 2 Scire dicimur non solum quæ videmus, sed etiam quæ ab aliis audimus, & quæ vehementer opinamur, in cap. Venerabilis, n. 26. de Testib. 143
 1 SCRIPTURÆ fides est divinis, in c. Ad audientiam, il primo, n. 5. de Refcr. 142
 1 Declaratur, ib. n. 13. 142
 1 Scriptura continens capitula separata quamvis non probet quoad unum, potest tamen probare quoad aliud, ibidem, num. 11. 142
 1 Nisi defectus proveniat ex dolo illius, à cuius autoritate fides scripturæ dependet, ib. n. 12. 142
 1 Scriptura sacra frequenter utitur verbis, quæ secundum litteram videntur falsa, sunt tamen vera secundum implicitas subauditiones, in cap. Falsidicus, n. 27. & n. 161. de Crim. fals. 155
 1 Declaratur, ib. n. 156. seqq. 161
 1 Scripturæ sacre præter sensum litteralem insunt alii sensus spiritalis & mystici, ib. n. 156. 161
 1 Omnes scientias transcendit, quia dum narrat gestum prodit mysticum, ib. n. 157. 161
 1 Nec multiplicitas sensuum facit æquivocationem, nec aliquam speciem multiplicatis, ib. n. 158. 161
 1 In nulla scriptura humana potest reperiri nisi sensus litteralis, sed tantum in divina, cujus Spiritus sanctus est auctor, homo verò instrumentum, ib. n. 159. 161
 1 Lectio scripturæ sacre ex Conc. Trident. haberi debet in Monasteriis Monachorum, in Conventibus Regularium, & in publicis Gymnasiis, in cap. Quia nonnullis, n. 25. de Magistris. 73
 1 Lector sacre scripturæ examinandus est ab Episcopo loci de vita, & moribus, & scientia, quod tamen de Lectoribus in claustris Monachorum intelligitur, ibidem, num. 26. 73
 1 Nec de Rectoribus in Conventibus Regularium, ibidem, num. 27. 73
 1 Scriptura sacra propriè dicitur quæ in sacris litteris continetur, ib. n. 30. 73
 2 Scriptura ex eo quod de illa scienda partes pacificatur, non efficitur de substantiis actus, in cap. Sicut, n. 11. de Probat. 116
 1 SCRUPULUS mors est conscientie, si applicatio ad opus fluctuat circa rectum & obliquum, in cap. Ne initaris, n. 88. & 99. de Constitut. 35
 1 Scrupulosa cum conscientia operari peccatum est, nisi prius error deponatur, ib. n. 95. & seq. & n. 146. 36
 1 Scrupulus est creditus ex levis conjecturis, & plus creditatis habet, quam dubitatio, & minus, quam opinio, ib. n. 248. 51
 1 Scrupulis vincendis saluberrimum est remedium contra illos operari, ib. n. 251. 52
 1 Declaratur, ib. d. n. 251. 52
 1 SCRUTATORIBUS an fides adhibeatur contra tenorem scripturæ, in cap. Publicato, num. 17. de elect. remissivè. 284
 1 Scrutatores non debent se ultrò ingerere, alioquin reddentur suspecti, in c. Quia propter, n. 42. de elect. 266
 1 Scrutatores si sint plures quam tres, vitatur electio, ib. n. 43. 266
 1 Scrutatores ore proprio vota electorum scrutari debent, ib. n. 49. 266
 1 Scrutatores duo secundum omnem practicam scrutantur tertium, ib. n. 50. 267
 1 Scrutatores ut sint fide digni non pertinet ad substantiam electionis, sed ad iustitiam, ib. n. 70. 268
 1 SCRUTINIUM forma est difficilis observatu, & boni iustitæ practicam ignorantes in ea deficiunt, in cap. Licet de vitanda, n. 73. de elect. 218
 1 Ex Scrutini publicatione an & quale jus acquiratur nominato, in c. Publicato, n. 10. & 20. de elect. 284
 1 Scrutinium nondum publicatum an destrui possit de consensu majoris partis Capituli, etiam sine ulla causa, ib. n. 55. 287
 1 Scrutinium quor. modis accipiatur, in c. His quæ, n. 13. de major. & obed. 568
 1 Scrutini forma est incompatibilis cum forma Conc. Trident. in c. Quia propter, n. 21. de elect. 265
 1 Scrutini forma est valde difficilis observatu, ib. n. 24. 265
 1 Vide in ver. *Electio per Scrutinium*.
 1 Scrutinio publicato cur electoribus variari non liceat, in c. Massiana, n. 16. de elect. 281
 1 SECRETUM aliud receptum simpliciter, aliud in Sacramento Penitentia, in c. Tua nobis, n. 18. de Testam. 267
 1 Secretum quod vulgò injungitur sub confessione, non est

sub sigillo Confessionis, ib. n. 41. 267
 1 Secreti fides non habet vim obligandi contra jus, ibidem, num. 43. 267
 1 Secretum quibus casibus revelandum, ib. n. 47. 268
 1 Secretè quomodo exquirantur vota eligentium, in c. Quia propter, n. 47. de elect. 266
 1 Secretum dicitur quod sit in presentia quinquæ personarum antequam judicialiter sit discussum, in c. Veltra, n. 49. & 118. de cohabit. Clericor. & Mulier. 9
 1 Vide in ver. *Oculum*.
 1 SECURITATIS privilegium quæ persone gaudeant tempore guerræ, in c. Innovamus, n. 1. de Treug. & pac. 385
 1 Item quæ animalia, ib. n. 10. 11. & 12. 385
 1 Sede vacante iuridictio ordinana non expirat, in c. Cum olim, num. 67. & seqq. usque ad num. 72. de major. & obed. 577
 1 Vide in ver. *Cardinalis sede vacante*.
 1 Visitator Ecclesiæ vacantis non confert beneficia, nisi sit datus à Papa, in c. Illa, n. 31. Ne Sede vacante. 196
 1 Sede vacante status Ecclesiæ mutari non debet, in cap. Novit, n. 1. & 14. Ne Sede vacante. 198
 1 Sedis vacantis tempus non est conveniens ad aliquod agendum, vel tractandum super statu Ecclesiæ, ib. n. 14. 193
 1 Etiam si negotium fuerit coeptum in Sede plena, ibidem, num. 15. 193
 1 Præscriptio dormit vacante Ecclesiâ, ib. n. 16. 193
 1 Sede Episcopali vacante non debet aliquod innovari cum non sit qui Episcopale jus teneat, ib. n. 17. 193
 1 Sententia lata contra Ecclesiam vacantem non valet, sicut nec contra minorem, qui non habet tutorem, vel curatorem, ib. n. 18. 193
 1 Vicarius Capitularis cum Clero Sede vacante non supplet consensum Episcopi ad hoc ut Ecclesiasticis gravetur gubellis, ib. n. 21. 193
 1 Sede vacante nihil fieri debet in quo Ecclesiæ præjudicetur, ib. n. 28. 193
 1 Ecclesiâ vacante illius fructus dimitti non possunt, nisi essent, n. 24. de proben. 100
 1 Declaratur, ib. n. 30. 104
 1 Sede vacante interpretativè, & non verè, iuridictio non devolvitur ad Capitulum, in cap. Ad abolendam, n. 37. de Hæreticis. 81
 1 Vide in ver. *Capitulum Sede vacante*.
 1 Sedes vacat interpretativè si Prelatus excommunicatus, vel suspensus, in cap. Quia diversitatem, num. 17. de Concess. prebend. 181
 1 Aut sit inutilis ad agendum de jure, ib. num. 18. & n. 31. 181
 1 Declaratur, ib. n. 20. & 21. 181
 1 Sede vacante interpretativè hoc suspensionem Prelati, Oeconomi non potest convenire, nec conveniri, ib. num. 33. 181
 1 Sedes quasi vacat, Episcopo à Paganis, vel Schismaticis capto, & iuridictio tribuitur Capitulo, ib. n. 28. & seqq. 181
 1 Sedes Episcopalis an vacet propter hæresim Episcopi, in cap. Absolutos, n. 18. & 21. de Hæreticis. 89
 1 Vide in ver. *Dimissoria*.
 SEMESTRE ad eligendum, seu conferendum.
 1 Vide in ver. *Beneficium quando conferendum*.
 1 SEMINARIO Clericorum non est contribuendum ex distributionibus quotidianis, in cap. Licet, num. 19. de prebend. 127
 1 Seminarit taxa solvi debet ex fructibus non modo beneficiorum, sed etiam pensuorum, in cap. Ad audientiam, il secundo, n. 85. de Refcript. 166
 1 Seminario non est contribuendum ex distributionibus quotidianis, in cap. Olim, num. 47. & 64. de verbis signific. 355
 1 Etiam si dividantur in fine anni, & in illis universi Capituli redditus consultant, n. 64. 356
 1 Seminarium quoad unionem beneficiorum.
 1 Vide in ver. *Unio Seminariorum*.
 1 SENECTUS non excusat Parochum à residentia, in c. Clericos, n. 16. de Cler. non resid. 59
 1 Senectus quid sit, in cap. Cum sis, num. 11. de Convent. conjugat. 409
 1 Senectus initium aliter constituendum est quoad universam hominis speciem, & aliter quoad singulos homines, de quorum senectute agitur, ib. n. 12. 409
 1 Senectus in universum quando incipiat, variz referuntur sententiæ, ib. n. 13. 409
 1 Senectus quoad singulares homines, an, & quomodo probetur ex aspectu corporis, ib. n. 17. 409
 1 In senectute iudicanda quomodo arbitrium sit regulandum, ib. num. 23. 410
 1 Senectus & sterilitas copulativè requiruntur ad hoc ut

uxor possit remanere in seculo cum voto simplicis castitatis, ib. n. 45. 411
 3 Senectus sola non excusat à jejuniu Ecclesiæ nisi adfir aliqua senilis ætatis infirmitas, ib. n. 79. 413
 3 Senectus initium ut minimum constituitur in quinquagesimo anno, ib. n. 82. 413
 3 Senectus sola non sufficit ut absit incontinentiæ periculum, ib. n. 83. 413
 3 Senectus, & sterilitas non sufficiunt ad hoc ut uxor remanere possit in seculo si aliunde appareat de illius incontinentiæ, ib. num. 86. 413
 3 SENIS centum annorum mirabile exemplum à Hieronymo recensetur, in cap. Cum sis, n. 20. de Convent. conjugat. 409
 3 Senes qui dicantur arbitrio iudicis relinquuntur in casibus, in quibus una certa ætas à jure præsumitur est, ibidem, n. 21. 410
 3 Senior quandoque est aliquis in quinquagesimo anno, quam alius in sexagesimo, ib. n. 21. 410
 3 Senex ante quinquagesimum annum, ut quis dicatur non reperitur jure cautum, ib. n. 23. 410
 3 Senes octogenerarii non excusantur à personaliter comparando si sint robusti, ib. n. 25. 410
 3 Senes sexagenarii non excusantur à jejuniu, ib. num. 32. & n. 78. & seqq. 410
 3 Senes sexagenarii non includuntur in exceptione Bullæ Cruciatæ ab indulto veltendi lacticiis, ib. num. 34. & 95. 410
 3 Senes vividi gubernationi sunt aptissimi, ib. n. 75. 412
 3 Senes in qua ætate à jejuniu excusentur non est à jure determinatum, ib. n. 78. 413
 3 Senes diu jejuniu ferre non possunt, sed egent cibo crebro, & modico ex sententia Hippocratis, ib. n. 91. 414
 3 Procedit in decrepitis, & senio consecris tantum, ibidem, num. 91. 414
 3 Senes non decrepiti facillimè jejuniu ferunt, ibidem, num. 93. 414
 3 Senes majores annorum septuaginta sunt immunes ab excubiis, in c. Pervenit, n. 5. de Immunit. Eccles. 591
 3 Si tamen sint divites teneantur alium mittere pro se, ibidem, num. 6. 592
 3 Opinio Cajetani & Navarri circa jejuniu senum expenditur, in c. Cum sis, n. 80. de Convent. Conjug. 413
 1 Senum gloria est canities, in c. Ne initaris, n. 266. de Constat. 58
 1 Senilis ætas pro materie diversitate vario modo à jure præferbitur, in cap. Cum sis, n. 16. & 26. de Convent. Conjugat. 409
 1 Senilis corporis status ex levi momento in morbum decedit, ib. n. 31. 410
 1 SENTENTIA Theologorum refertur, qui censent Tomisram non esse Ordinem, sed preparationem ad Ordines, & Psalmistarum esse officium Lectori annexum, in cap. Cum contingat, n. 12. de etat. & qualitat. 385
 1 Sententia contra Capitulum lata præjudicat etiam succedentibus, in c. Ex parte, n. 42. de Arbitr. 645
 3 Sententia privationis beneficii contra Parochum non residentem est nulla, si in ultima monitione Episcopus comminatus fuerit privationem fructuum, non autem tituli, in c. Ex tue, n. 30. de Cler. non resid. 51
 1 Sententia certa in re dubia ferri non potest, in c. Ne initaris, n. 144. de Constat. 42
 1 Sententia iudicis sequens unam opinionem in materia, in qua est magnus conflictus valet, si non appareat quæ opinio sit communior, & illa non sit aperte falsa, ibid. n. 344. 71
 1 Sententia lata contra casum legis vel statuti de cuius intellectu probabiliter dubitatur, non dicitur continere errorem expressum, in c. Quoniam, n. 3. de Constat. 119
 1 Sententia Principis declaratoria juris habet vim generalis statuti, ib. n. 67. 127
 1 Sententia lata per falsas litteras non debet executioni mandari, in c. Super eo, n. 1. de Crim. falsi. 162
 1 Sententia privationis contra beneficium non promotum sufficit sine juris solemnitate, in cap. Cum in cunctis, §. inferiora, n. 17. de elect. 235
 2 Sententia licet non contestata est ipso jure nulla, in c. Olim, n. 11. de lit. contest. 72
 2 Nec est exequenda etiam si lapsa sint fatalia, ib. n. 12. 72
 2 Sententia diffinita non fertur si reus constitatur ante obligationem libellum, sed fit ei præceptum, ut solvat intracertum tempus, ib. n. 31. 73
 2 Sententia debet esse conformis non positioni, sed petitioni, ib. n. 46. 74
 1 Sententia Ordinarii in exemptis est ipso jure nulla ex defectu iurisdictionis, in cap. Grave, nu. 6. & seq. de off. ordinand. 550
 1 Sententia contra jus lata in vim consuetudinis irritanda.

bilis valet ipso jure, licet sit retractanda, in cap. Cum causam, n. 4. de elect. 253
 2 Sententiæ acquiruntur qui non appellat, in c. Auditis, n. 17. de præscript. 162
 3 Sententia declaratoria nullum jus tribuit, in c. Ad hæc, n. 36. de Rel. domib. 461
 3 Sententia censura lata post appellationem etiam extrajudicialiter interpositam est ipso jure nulla, in c. Cum dilectus, n. 10. de Relig. domib. Refcript. 467
 3 Sententia in exemptum lata non valet ex defectu iurisdictionis, ib. n. 11. 467
 1 Sententia non nimia festinatione ac precipitanter ferenda est, in c. Dilectus, il primo, n. 37. de Refcript. 174
 1 Et debent tamen precedere termini substantiales, ibidem, num. 38. 174
 1 Sententia lata contra privilegium non tenet, in c. Refponso, n. 98. & 135. de sent. excomm. 339
 1 Sententia lata à non suo Iudice est ipso jure nulla, ibidem, num. 105. 340
 1 Sententia quæ quis pronunciat se incompetentem, est interlocutoria, in cap. Significantiis, num. 3. de off. delegat. 495
 1 Habet tamen vim diffinitivæ, ib. n. 4. 495
 1 Et ab ea appellari potest etiam secundum leges, ibidem, num. 5. 495
 1 Sententia interlocutoria regulariter revocari potest ab eodem Iudice qui eam tulit, reponendo partem appellatam, ib. n. 6. 495
 1 Sententia quæ quis pronunciat se iurisdictionem non habere, non potest contrario imperio revocari, ib. n. 7. 495
 1 Etiam si Iudex male pronunciarit, eo quod alias esset competens, ib. n. 8. 495
 2 Sententiæ appellatiōne venit diffinitiva, in c. Super eo, il secundo, n. 6. de appell. 198
 2 A sententia, quæ quis pronunciat se Iudicem incompetentem appellari potest etiam secundum leges, ib. n. 27. 179
 2 Sententia diffinitiva quæ sit, ib. n. 31. 180
 2 Et quæ sententia quasi diffinitiva, ib. n. 32. & 33. 180
 2 Sententia lata super possessore dicitur quasi diffinitiva, ib. n. 33. 180
 2 Sententia interlocutoria quæ dicatur, ib. n. 38. 180
 2 Sententia excommunicationis est potius interlocutoria quam diffinitiva, ib. n. 47. 181
 1 Sententia iudicis vel Arbitri, an & quando possit pro parte valere, & pro parte non, in cap. Cum tempore, num. de Arbitr. 637
 1 Sententiæ Ecclesiasticæ appellatiōne venit excommunicatio, suspensio, & interdictum, in c. Cum ab Ecclesiæ, n. 7. de off. ordin. 511
 4 Sententia super statu facti jus quoad omnes, in c. Lator, n. 33. Qui filii sint legitimi. 81
 4 Sententia quæ nullum continet verbum, per quod appareat lecta, est nulla, non obstante clausula, *Dato*, ib. n. 60. 86
 1 Sententia si sit nulla agendum est vi ordinariæ nullitatis, non autem remedio restitutionis in integrum, in c. Requirivit, n. 17. de restit. in integr. 619
 4 Sententia in qua exprimitur duplex causa sustinetur ex causa vera, licet Iudex principaliter moveatur ex causa falsa, in c. Per tua, n. 4. Qui filii sint legit. 99
 4 Secus si una tantum causa exprimitur, & illa sit falsa, ib. n. 5. 99
 5 Sententia ferri debet secundum acta, & probata, in c. Falsidicus, n. 123. de crim. falsi. 159
 2 Sententia non est revocanda si ex post facto constat iudicium esse notorium, & absenti nullam defensionem competere, in c. Cum olim, n. 44. de sent. & re judic. 173
 2 Sententia lata sub conditione extrinseca non valet, secus si conditio dependeat à natura negotii in iudicium deducti, in c. G. Perpetuus, n. 24. de fid. instrum. 133
 2 Sententia non visis actis etiam probatoris est nulla, ibidem, num. 19. 150
 2 Sententia si Iudex à quo, vel pars negaverit se habere, vel noluerit exhibere quo remedio fit succurrendum appellanti, ib. n. 23. & n. 29. 150
 1 Vide in ver. *Acta*.
 5 Sententia absolutoria, vel condemnatoria in uno foro parit exceptionem rei iudicatae in alio, in c. Contingit, il secundo, n. 24. de sent. excomm. 343
 2 Sententia requirit iustitiam causæ, & potestatem iudicantis, in c. Non potest, n. 6. de sent. & re judic. 168
 2 Sententia lata post appellationem est nulla, ib. n. 14. 169
 5 Sententia condemnatoria super crimine aliis famoso si nulla sit, non imprimi notam infamiae, in c. Omnipotens, num. 14. de Accusat. 2
 2 Sententia lata post instantiam peremptam nulla est, in c. Venerabilis, n. 24. de Judic. 26
 2 Sententia contra jus litigatoris valet, si ab ea infra de

Vide in ver. *Mig.*
 1 Sacerdotalis dignitas nulla dignitas secularis equiparari potest, in c. Indecorum, n. 30. & 56. de stat. & qual. 359
 1 Sacerdotalis dignitas est eminentior quilibet dignitate seculari quantum ad spiritualia, ib. n. 56. 370
 3 Sacerdotalis dignitas excedit omnem dignitatem secularem, in c. qualiter, n. 20. de Cler. non resid. 45
 1 Sacerdotale Officium potest esse sine Pontificali, sed non e converso, in c. Requirivit, n. 46. & 79. & seqq. de ordin. ad Episc. 351
 1 SACERDOTIUM actu non requiritur ad obtinendas dignitates, quibus annexus est Ordo Presbyteratus, sed satis est ut provetus infra annum se faciat promoveri, in c. Cum in cunctis, n. 41. & 63. de elect. 226
 1 Sacerdotium superveniens tollit munus publicum, & solvit compromissum prius initum, in c. Magnus, n. 27. de obligat. ad ratiocin. 418
 2 Sacerdotio nulla dignitas secularis adaequatur, in c. Cum non ab homine, n. 8. de iudic. 6

Sacramentum, communia.
 1 Sacramentorum essentialia dispositioni Juris Ecclesiastici non subsunt in c. Cum contingat, n. 77. de stat. & qual. 390
 1 Sacramentum quid, ib. n. 92. 391
 1 Sacramentum ordinis est voluntarium, in c. Quæris, num. 26. de stat. & qual. 380
 1 Sacramenta Ecclesiastica non subduntur humanis legibus, in c. Utrum autem, n. 26. de cognat. spirit. 56
 1 Sacramentum quid, in c. Requirivit, n. 53. de Ordin. ab Episc. 352
 2 Sacramentum quodlibet non iterabile non requirit aliquam dispositionem ex parte suscipientis, sed tantum ut obex contrarie voluntatis non obstet, in c. Super inordinata, num. 40. de præb. 144
 1 Sacramenta omnia sunt ex institutione Christi, in c. Cum venisset, n. 19. d. Sac. Uncl. 410
 1 Ecclesia sicut non potest nova Sacramenta instituire, ita nec materiam, & formam Sacramentorum immutare, ib. n. 20. 410
 1 Sacramenta sunt fundamenta religionis, ib. n. 21. 410
 1 Ritus qui in Sacramentis sunt ex institutione Ecclesie, non sunt de essentia, sed de solemnitate tantum, ibid. n. 22. 410
 1 Sacramentorum uniformitas pertinet ad unitatem fidei, ib. n. 26. 411
 1 Sacramenta omnia tribus perficiuntur, materia, forma, & ministro, ib. n. 31. 411
 1 Sacramentis, in quibus imprimitur character, illud est essentialia, in quo live per quod character imprimitur, ibidem num. 34. 411
 1 Materia in Sacramentis debet significare principaliter rem contentam, ib. n. 47. 412
 1 Significatio rei Sacramentalis est de essentia Sacramenti, & habetur sufficienter per materiam ejus ib. n. 48. 412
 1 Materie defectus in qualibet parte totum inficit Sacramentum, ib. n. 50. 412
 1 In Sacramentis requiruntur res determinate ex institutione Christi, ib. n. 80. 414
 1 Sacramentum sine materia & forma determinata, non est realiter Sacramentum, ib. n. 81. 414
 1 Sacramentum est factæ rei symbolum, & invisibilis gratiæ visibilis forma, ib. n. 85. 414
 1 Sacramentum aliquod Christus, non exhibuit nisi quod ipse accepit in exemplum, exceptis Pœnitentiâ, & Extrema Unctione, num. 88. 415
 1 Materia semel determinata in Sacramentis est de essentia, & amplius mutari non potest ab Ecclesia, ib. n. 89. 415
 2 Sacramenta omnia, & eorum essentialia sunt immediate ex institutione Christi, in c. Presbyter, n. 13. de Sacram. non iter. 419
 1 Ecclesia in Sacramentorum dispensatione potestatem habet statuendi, vel mutandi salva eorum substantiâ, ib. n. 14. 419
 1 Sacramentum quid, ib. n. 17. 420
 1 In Sacramentis habentibus materiam corporalem actus humani non sunt de essentia Sacramentorum, ibidem n. 18. 420
 1 Res sensibilis, & verba sunt de essentia Sacramenti, ibidem numero 19. 420
 1 Sacramentum potest tradari separatim, sicut potest habere separatim, in c. Quod à Prædecessore, nu. 28. de Schism. 94
 1 Sacramenta recipiens ab excommunicato tolerato non pec-

cat mortaliter, ibidem numero 64. 96
 1 Sacramenti vinculum majus quovis hominis præcepto, in c. Tua nobis, n. 59. de Testam. 267
 4 Sacramentorum immutatio spectat ad solum institutorem Christi, in c. Quod nobis, n. 53. de Clandest. def. pont. 32
 2 Sacramenta Ecclesie vera sunt apud hostes, in c. Ego n. 85. de Jurejur. 158
 3 Sacramenta transeunt per Sacerdotes sicut aqua per lapideos canales, in cap. Vestra num. 4. de Cohabitat. Cleric. & Mulier. 7
 1 SACRÆ res an possint in profanos usus converti auctoritate Episcopi in c. Requirivit, n. 38. de ordin. ab Episc. 351
 1 Sacra ex Constitutione Ecclesie tantum possunt fieri non sacra auctoritate Papæ, in c. Cum pridem, n. 26. de Pactis. 595
 3 Sacrum omne quod est, vel alterius rei signum, illius debet esse simile, in cap. Ex publico, num. 50. de Convent. Conjugat. 422
 3 Sacra res non sunt in dominio alicujus, nec recipiunt afectionem, in cap. Cum ex eo, num. 2. de Reliq. & vener. sanctorum. 573
 3 In SACRIFICIO non perpendit Deus quantum, sed ex quanto offeratur, in c. Fraternitatem num. 27. de sepultur. 277
 1 Declaratur, ib. n. 33. & 35. 277
 3 Sacrificii & Sacramenti effectus in pluribus Missis multiplicatur, ib. n. 31. 277
 3 Sacrificium Crucis cruentum quamvis infinite sit virtutis, tamen non producit nisi effectus finitos n. 48. 279
 3 Sacrificii virtus non adequatur valori ejus qui continetur in sacrificio, sed correspondet alicui merito in Ecclesia, ibid. num. 74. 281
 3 Sacrificium Altaris soli Deo offerendum est, qui solus adorandus est latrâ, in c. Quidam, n. 5. de celebr. Missar. 543
 2 SACRILEGII crimen est mixti fori, in c. Nullus, n. 27. de foro compet. 38
 2 Sacrilegii crimen est Ecclesiasticum, in c. Cæterum, n. 32. de Judiciis. 4
 3 Sacrilegium, æque committitur auferendo de Ecclesia rem sacram, vel non sacram, & inter hæc nulla est differentia quoad immunitatem, in c. Immunitatem, numero 19. de Immunit. Ecclesiar. 611
 5 SÆVITIA nimis adscribitur culpæ, in c. Ad audientiam, n. 11. de homic. 119
 5 SALARIUM debetur ex publico cuilibet Judici ordinario in c. Præterea, n. 49. Ne Præl. vic. iuns. 63
 2 Salarium debetur etiam exercenti Ministerium alteri demandatum, si in tali Ministerio non sit electa industria persone, sed tantum effectus operæ, in c. Gravis, n. 81. & 93. de Reliqu. spoliat. 107
 1 SALOMONIS iudicium non fuit probabile, sed omnino certum, in c. Ne innitatis, n. 101. de Confit. 37
 5 Salmem dicitur esse subsidaria, in c. Quia nonnullis, n. 21. de Magistris. 73
 1 SALUTANDI modi complures referuntur secundum diversas nationes, in c. His que, num. 9. de major. & obed. 567
 1 SALUTATIO Angelica.
 Vide in ver. *Oratio Dominica.*
 1 SALVUS-CONDUCTUS datus in eundo intelligitur, datus etiam in redeundo, in cap. Innovamus, n. 4. de Treug. & Pace. 585
 1 Salvus conductus eundi, & redeundi an intelligatur datus pro una vice tantum; an verò pro pluribus, distinguitur, ib. n. 5. & numeris seqq. usque ad n. 10. 585
 1 Salvus conductus eundi, & redeundi datus alicui pro pace faciendâ, intelligitur ut possit ire, & redire donec pendet tractatus pacis, ib. n. 9. 585
 1 Salvo conductui non tenetur quis credere quando habet in loco capitales inimicos, in cap. Ad supplicationem, n. 7. de Renunciat. 397
 3 SACRIFICIUM femel Domino non potest per Ecclesiam auctoritatem in alios usus commutari, in c. Cum ad Monasterium, n. 47. de stat. Monach. 449
 3 Declaratur, ib. n. 71. & 73. 451
 3 Sacra transferri possunt ad alios usus in articulo necessitatis, ib. n. 73. 451
 1 SANCTIUS est paucos bonos, quam multos malos habere ministros, in c. Cum sit ars, n. 13. de stat. & qual. 409
 3 SANCTI orationes non exaudunt, sed apud Deum pro nobis interpellant, in cap. Quidam, num. 6. de celebr. Missar. 543
 3 Sancti plures coluntur in una tantum Ecclesia, vel Provincia in cap. Audivimus, num. 24. de Reliq. & vener. sanctorum. 569
 3 Plo

1 Pro Sancto aliquem venerari non licet sine licentia Papæ, etiam in vita fecisset miracula, ib. n. 1. & n. 20. 568
 3 Declaratur, n. 18. 569
 1 SANCTITATIS VESTRÆ titulus in veteribus Conc. aliquando Episcopi designabatur, in cap. Antigonus, n. 2. de factis. 587
 1 Sanguinem Dei jure hereditario possideri non potest, in c. Accepimus, n. 41. de Pactis. 609
 1 SANDALIA sunt calcamenta purpurea, quibus utuntur Episcopi, in c. Quia nos, n. 3. de Auth. & usu Pall. 300
 5 SANGUINEM elicit qui multum emungit, in c. In ordi. nando, n. 10. de limon. 25
 3 Sanguinem minuens die 13. Februarii non morietur illo anno ex febrili dissemperantia, in c. Cum ad Monasterium, n. 21. de stat. Monach. 448
 3 Et quid potest Calendarium Gregorianum, ib. n. 22. 448
 1 SAPIENTIA vel stultitia hominis ex dictis vel factis discernitur, in c. Ne innitatis, n. 3. de Confit. 28
 1 Magis tamen spectanda sunt facta quam verba, ibidem num. 4. 28
 3 SARDINIÆ insule Parochiales unitæ Canonicatibus Cathedralium postea destructarum, an obligentur ad residendum, in c. Extirpanda, §. Qui verò, num. 34. de præb. 122
 3 Sardinie insule Parochias ad primævum statum reduxit Pius V. ib. n. 35. 122
 3 SATISDIATIO vitiosè præstita non dicitur præstita, in c. Ex publico, n. 44. de Convent. Conjug. 421
 3 SANDALUM utluis nasci permittitur quam ut veritas relinquntur, & quomodo hoc sit intelligendum, in c. Offici, n. 13. de pœn. & remiss. 282
 3 Scandalum Pharisæorum & Paulorum quando dicitur, in c. Si quis, n. 80. de Regul. 320
 1 Scandalum omnino vitandum si sine peccato vitari possit, alia scilicet, in c. Nisi cum pridem, n. 74. de Renunc. 315
 1 Scandalum potius vitandum quam peccatum, cum dubium est an scandalum sit peccatum, necne, ib. n. 78. 315
 1 Scandalum quid sit, & unde dicitur, n. 79. 315
 1 Scandali in materia, quæ regule sunt observandæ, in c. Cum ex injuncto, n. 9. de nov. oper. nunciat. 211
 4 Prop. scandalum receditur à dispositione juris positivi, in c. Quia circa, n. 8. de Confang. & affin. 66
 1 Scandalum quod oritur si nuptiæ jam publicatæ non sequerentur, non est iusta causa dispensandi in secundo ahinitatis, ib. n. 14. 67
 3 SCEPTRUM vel Corona Regalis si donetur Oratori, non ipsi, sed Regi acquiruntur, in c. Postulasti, n. 23. de Consec. præb. 190
 1 SCHEDULE si post illarum publicationem reperire fuerint esse plures quam cardinales, an sint comburendæ ex Gregoriana Constitutione, in c. Massana, num. 35. de elect. 282
 5 SCHISMATICORUM gesta viribus tarent etiamsi gerantur præterit publici officii, in c. Quod à Prædecessore, n. 1. de Schismat. 92
 5 Ordinationes à Schismaticis factæ irritæ sunt quoad executionem tantum, non autem quoad impressionem characteris, ib. n. 21. & n. 27. & seqq. 92
 5 Ordinationes factæ ab eis, quia Schismaticis ordinem susceperunt, executionem non conferunt, ib. n. 5. 92
 5 Schismatici an sint ipso jure excommunicati, vel potius excommunicandi, ib. n. 6. usque ad n. 25. 92
 5 Schismatici quot modis accipiuntur, ib. n. 7. 92
 5 Excommunicati largè dicuntur Schismatici, ib. n. 8. 93
 5 Schismatici propriè qui dicuntur, ib. n. 9. & seqq. 93
 5 Schisma unde dicitur, ib. n. 10. 93
 5 Schisma quid sit, ib. n. 11. & 24. 93
 5 Schismatici sine hæresi qui dicuntur, ib. n. 18. 93
 5 Schismaticus & hæreticus effect qui duos summos Pontifices simul crederet veros, ib. n. 19. 93
 5 Schisma nullum est nisi sibi aliquum hæresim confingat, ut rectè ab Ecclesia recipere videatur, ib. n. 21. 93
 5 Schismatici omnes prop. è sumpti hodiè sunt vinculo excommunicationis innodati, ib. n. 23. 93
 5 Beneficiorum collationes à Schismaticis factæ sunt ipso jure nullæ, ib. n. 25. 94
 5 Episcopi Schismatici nec possunt excommunicare, nec absolvere, nec Indulgentias concedere, ac si fecerint nihil est actum, ib. n. 33. 94
 5 Ordinari ab Episcopis Schismaticis etiam ignoranter executionem non recipiunt, ib. n. 35. 94
 5 Episcopi Schismatici in vim Constitutionis Constantiensis valide jurisdictionem exercent, & beneficia conferunt, ib. n. 50. 95
 1 Electi in Schismate dicuntur hæresiarachæ, & eorum gesta ex communi errore non sustinentur, in c. Nisi cum pridem, n. 34. de renunciat. 313
 3 SCHOLARES & peregrini ligantur Consuetudinibus loci Fagnani Repertor. D 4

ro, ut sibi conferatur, ib. d. n. 3. 30
 § Simoniacè promotus ignoranter, tenetur resignare beneficium cum fructibus extantibus, non autem bonâ fide consumptis, in c. Nobis, n. 51. & 80. de simon. 36
 § Condicio omnis, quæ jure non inest adjecta collationi beneficii efficit eam simoniacam, in c. Nisi essent, n. 19. de præb. 100
 § Simoniaca est pactio inter partes sine judice, ut una pars cedat liti, & recipiat pensionem ab altera, si pars cedens habeat jus in causa, alias secus, ib. n. 21. 100
 § Simoniacum est beneficium fundare, vel dotare eo pacto, ut sibi conferatur, in c. Tua nos, n. 3. de simonia. 50
 § Simoniacum est arbitrium ut una pars cedat liti super beneficio, & recipiat pecuniam ab altera, in c. Non sine, n. 3. de Arbitr. 612
 § Fallit si intercedat auctoritas Papæ, ib. n. 5. 612
 § Item, fallit si renuncians nullum jus habeat in beneficio, ib. n. 6. 612
 § Et quid in dubio, ib. nu. 8. 613
 § Simoniaca quedam dicuntur quia prohibita, quadam prohibita quia simoniaca, in c. Super specula, n. 20. Ne Cler. vel Monach. 644

Simonia in electione.

§ Simoniæ exceptio an contrâ electum in Papam admittatur, in c. Licet de viranda, n. 17. de elect. 213
 Vide in ver. *Electio Papæ per Simoniæ.*
 § Simonia non tantum realis, sed etiam conventionalis reddit electionem ipso jure nullam, in c. Nobis, nu. 71. & 13. de simon. 33
 § Simonia cum electoribus commissa non imputatur electo contradicenti, ib. n. 30. 35
 § Nisi postea ratum habuerit, ib. n. 31. 35
 § Simonia malitiosè, & in fraudem commissa ad hoc ut electio sit nulla, non nocet electo, ib. n. 32. 35
 § Simonia est defectus intrinsecus eligentium, animos ab intrâ vulnerans & inficiens, ib. n. 45. 35
 § Simonia perinde nocet si fuerit commissa cum uno eligentium, ac cum omnibus quoad vitium electionis, sed non quoad penam eorum, qui non peccaverunt, ibid. num. 55. 36
 § Simonia committitur quodcumque electus consenserit, sive ante electionem, sive post, ib. n. 83. 38
 § Declaratur, ib. nu. 85. 38
 § Simoniæ propriè non committit qui posteaquam contradixit, & jus plenum non acquirit, pecuniam solvit, ib. nu. 86. 38
 § Simoniæ committere non dicitur ratam habens donationem pecuniæ, non suo nomine factam, sed tamen cogendus est beneficio renunciare, ib. n. 87. 38
 § Fallit in Papa, ib. nu. 89. 38
 § Simoniæ scientes sive expressè consenserint, sive taceant, sive turbare noluerint, simoniaci sunt, & simoniacè promoti, ib. n. 97. 39
 § Simoniæ non committit verè, sed præsumptivè qui tacet, & non contradicit, ib. n. 98. 39
 § Simoniaca est electio, licet electores dicant se non fuisse motos propter pecuniam sibi datam vel promissam, quia alias electuri erant, in cap. Naviganti, nu. 22. de Usur. 147
 § Simoniaca est electio etiam cum quis promittit quod se obligabit pecuniam solvere postquam fuerit electus, in c. Nobis, n. 15. de simon. 34
 § Simoniacus est electus, & beneficio renunciare tenetur si de illius voluntate pecunia soluta fuerit contradicenti, ut à contradictione desistat, ib. n. 105. 39
 § Simoniacum non est si eligentes infcio electo dent alicui Magnati pecuniam, ut eos in sua libertate eligendi de facto non impediatur, ib. n. 106. 39
 § Simoniacum est dare pecuniam amico, vel consanguineo eligenti, ut eum inducat ad eligendum, idque si fiat de voluntate electi, irrita est electio, ib. n. 107. 39
 § Fallit si eligens aliàs electurus erat, ib. nu. 108. 39
 § Simoniacus est electus qui pecuniam dedit amico, vel consanguineo eligenti, sed electio non est simoniaca si aliàs electuri erant, ib. n. 111. 40

Simonia in executione Litterarum Apostolicarum.

§ Episcopi vel eorum Officiales pro executione Litterarum Apostolicarum, dispensationum matrimonialium, & præsentatione cujuslibet rescripti nihil accipere possunt, in c. Quoniam, n. 30. Ne Prælat. vices suas, 70
 § Simonia in jurisdictione.
 Vide in ver. *Jurisdictionis venditio.*

Simonia in officio.

§ Officiarius Oeconomi, Sacrificæ aut Protectoris vendere non est simoniacum, nisi quia prohibitum, in c. Cum pridem, n. 17. de Pactis. 595
 § Docendi licentiam vendere an sit prohibitum, quia simoniacum, ib. nu. 86. 601

Simonia in Ordine.

§ Consuetudo etiam immemorabilis accipiendi ab Ordinariis ad primam Tonfuram forfices, pectines & mappas præter faculas est corruptela, in c. In ordinando, n. 12. de simon. 25
 § Episcopi vel eorum Ministri pro collatione Ordinum, & litteris dimissoriis, seu testimonialibus nihil possunt accipere etiam spontè oblatam, in c. Quoniam, n. 25. Ne Prælat. vices suas. 69
 § Nec pro sigillo in collatione beneficiorum etiam ubi extaret talis consuetudo, ib. n. 29. 70
 § Simoniaci in Ordine, & in beneficio à Concil. Chalcedonensi simili penâ damnantur, in c. Cum pridem, n. 40. de Pactis. 597
 § Simoniaci in Ordine gravidi puniuntur, quam simoniaci in beneficio, ib. n. 130. 604
 § Episcopus nihil potest accipere in casibus enumeratis, in c. In ordinando, n. 32. & seqq. usque in fin. de simon. 26
 Et quid in Notario. ib.
 Vide in ver. *Notarius.*
 § Simoniacum non est si quis dat pecuniam non Ordinariis, sed alteri pro Ordine, quem alias obtenturus erat, in c. Nobis, n. 110. de simon. 40
 § Simoniacus in Ordine habet characterem vitiosum, in c. Accusatum, n. 2. de simon. 29
 § Ordinis executionem vendit consuetudo vendere ipsum Ordinem & donum Dei, in cap. Cum pridem, nu. 33. de Pactis. 596
 § Pro Ordinibus conferendis vel instrumentis super eis conficiendis Episcopus, vel Ministri, aut Notarii nihil temporale ex gere debent, in cap. In ordinando, nu. 1. & seqq. de simon. 24
 § Ordinariis non licet aliquid temporale etiam spontè oblatum accipere pro collatione Ordinum, ib. n. 6. 25
 § Ordinariis licet aliquid ultra oblatum ab ordinato accipere non pro spiritualibus, sed ex charitate sine pacto expresso, vel tacito, ib. n. 8. & n. seqq. 25
 § Et quid post Conc. Trid. ib. n. 11. 25
 § Ordinariis nullam oblationem ab ordinatis potest accipere præter eam, quæ ex Pontificali Romano fieri consuevit, ib. nu. 13. 25

Simonia mentalis.

§ Simonia mentalis resignationem, aut collationem non inficit, nec obligat ad beneficium dimittendum, in cap. Ex parte, n. 19. de Off. Delegat. 486
 § Inductur sola voluntate, & proposito quoad Deum, licet non quoad Ecclesiam, ib. n. 21. 486
 § Solum Deum habet ultorem, in c. Tua nos, num. 40. de simon. 52
 § Non inducitur in simoniaci de jure Ecclesiastico, sed tantum in simoniaci de jure divino, ib. n. 42. 52
 § Contrarium, ib. n. 44. 52
 § Simoniæ mentalis peccatum per solam penitentiam abolitur, ib. nu. 44. 52
 § Simonia mentalis non obligat ad beneficii dimissionem, sed tantum ad satisfaciendum Deo per penitentiam, in c. Cum ad nostram, n. 19. de elect. 261
 § Simoniæ non committit verè, sed præsumptivè, qui tacet, & non contradicit, in cap. Nobis, numero 58. de simonia. 39

Simonia in pensione.

§ Simoniacum est pensionem constituere, vel transferre, aut redimere pecuniæ intervenit, in c. Ad audientiam, il secundo, n. 82. de Rescript. 166
 Vide in ver. *Pensio quoad Simoniæ.*

Simonia in præsentatione.

§ Simoniacum est pactum præsentandi seipsum à fundatore appositum in erectione beneficii, & irrita est creatio, & institutio inde facta, in cap. Tua nos, num. 4. de simonia. 50
 § Simoniacum est pro præsentatione aliquid temporale dare, vel accipere, ib. n. 6. 50

Simonia quoad restitutionem.

§ Pecunia per simoniam collata, an & quando sit restituenda ei qui contulit, in c. Tua nos, n. 13. de simon. 50
 § Simoniacus est intrusus carens titulo vero & putativo, ib. nu. 8. 50
 § Et semper est in mora restituendi sicut fur, ib. n. 9. 50
 § Et tenetur ad restitutionem omnium fructuum etiam qui percipi potuissent à diligenti possessore, ib. n. 10. 50
 § Simoniacè promotus ignoranter tenetur resignare beneficium cum fructibus extantibus, non autem bonâ fide consumptis, in c. Nobis, n. 51. & 80. de simon. 36

Simonia in Sacramentis.

§ Simoniæ suspicione non caret accipiens pecuniam etiam spontè oblatam in actu administrationis Sacramenti, in c. Cum voluntate, n. 28. de sent. excomm. 351
 § Simoniæ suspicione præ se fert nummos in concham mittere dum Baptismus suscipitur, in c. Tua nos, nu. 29. de simon. 51
 § Vendere gratiam & Sacramenta est in se simoniacum, & jure divino, ac naturali prohibitum, in c. Cum pridem, n. 7. de pactis. 594
 § Simoniacum est vendere Sacramenta, vel principaliter, vel per connexionem, ib. n. 36. 596
 § Simoniaca hæresis est altare, & decimas, & Spiritum sanctum vendere, vel enere, ib. n. 50. 598
 § Simoniacum non est nisi quia prohibitum vendere Sacramenta aut principaliter, aut per connexionem, ibid. num. 67. 599
 § Contrarium, ib. n. 118. 603
 § Simoniacus non est pater dans pecuniam Sacerdoti nolenti aliter baptizare parvulum in extremis positum, ib. nu. 84. 600
 § Simoniacus non est Sacerdos absolvens penitentem eo pacto, ut rem sibi subtraçtam restituat, in c. Tua nos, n. 20. de simon. 50
 § Simoniacus, an & quando sit pro celebratione Missæ pecuniam accipere, in cap. Significatum, num. 39. de præben. 77
 § Parochi servare debent edictum Episcopi de sponsis matrimonio non conjugendis sine ipsius licentia, que tamen gratis dari debet, licet consuetudo donandi alicui Episcopo in signum lætitiæ, non videtur penitus improbanda, in c. In ordinando, n. 41. de simon. 27
 § Parochi, & Beneficiarii, qui suo munere plene satisfecerunt non prohibentur alios impeditos coadjuvare, sed pro licentia, saltem post Conc. Trid. nihil exigendum, ib. n. 46. 28

Simonia in sepultura.

§ Consuetudo ne quis in Ecclesia sepeliatur sine licentia Episcopi servari debet, sed ut pro dicta licentia sex scuta exigantur, tollenda est, vel ita moderanda, ut exactum pauperibus, vel Ecclesiæ erogetur, in c. In ordinando, n. 40. de simon. 27
 § Simoniacum est ex pacto sepulturam eligere in eo loco, in quo quis de jure sepeliri debet, in c. Ad audientiam, il secundo, n. 17. de Rescript. 161
 § SIMPLICITATI & IMPERITIAE paritur, in c. Super litteris, n. 5. de Refer. 149
 § Simplicitas respicit jus, ignorantia factum, ib. n. 71. 151
 § Simulatio seu fictio, cui mendacium non inest, utilitatis causâ interdum est licita, in c. Falsidicus, nu. 165. de Crim. fals. 162
 § Singularitas non semper pluralitatem excludit, in c. Pauperibus, n. 15. de Priv. 224
 § Si quis verbum tam masculus, quam feminas complectitur ex propria significatione, in cap. Nobis, nu. 6. de Jurepatr. 493
 § SOCIETAS est quedam fraternitas, in c. Naviganti, n. 29. de Usur. 143
 § Societas inita ab Officiali Romane Curie super officio ultra valorem gravato, contemplatione tamen alterius personæ recognoscens bonam fidem, & servans eum indemnem, an sui naturâ sit illicita & usuraria, ibid. num. 36. 143
 § Societas contrahi non potest super re non existenti, ibid. num. 37. 143
 § Societas officii sine officio super solo periculo vitæ constitui non potest, ib. 148
 § Declaratur, ib. n. 73. 151
 § Societas requirit subiectum communicativum lucri, & damni, ib. nu. 38. 148
 § In Societate officiorum pecunia non fit recipientis, sed

remanet solventi, sub solo periculo in casu mortis, ib. nu. 44. 148
 § In Societate super officio ultra valorem gravato fructus non accipiuntur ratione mutui, sed ratione periculi, quod sui naturâ non est illicitum, ib. nu. 49. & seqq. & nu. 71. 149
 § Societatis contractus tunc justus dicitur, cum inter socios lucri & damni servatur æqualitas, ib. n. 52. 149
 § In Societatibus officiorum cessat suspicio usurarum propter incertitudinem vitæ, ib. n. 53. 149
 § In Societate officiorum fructus justè percipiuntur non ratione societatis, sed ratione periculi, ib. n. 54. 149
 § Societas officii congruè appellari potest, etiam si contracta fuerit super officio ultra valorem gravato, ib. n. 69. 151
 § In Societate officiorum non deservit officio nisi pro coramando contractu, qui solum sustinetur ratione periculi amissionis capitalis, ib. n. 71. 151
 § Societas contracta super officio ultra valorem gravato extinguitur subdito officio, ib. n. 72. 151
 § Societates officiorum an contrahi possint super officis extra Romanam Curiam existentibus, ib. n. 73. 151
 § Societatem ignoranter contrahens super officio gravato præter fortem potest etiam fructus recuperare, ibidem num. 80. 151
 § Societas officiorum ex stylo Curie sunt etiam super officis ultra valorem gravatis, ib. n. 82. 151
 § Societatem inveni cum negotiatore, quem scit male scientiam, tenetur eam dissolvere, si commodè potest, alias protestari debet, in c. Multa, n. 75. Ne Cler. vel Monach. 618
 § Societatis Jesu Presbyteris altaris viatici privilegium à Conc. Trid. ademptum restituitur à Gregorio XIII. in c. In his, n. 7. de Privileg. 238
 § Societatis Jesu exemptio à jurisdictione Ordinarii an sit restricta ad terminos, c. Volentes de priv. in 6. in c. Tuorum, n. 23. de Priv. 228
 § Societatis Jesu litteræ conservatoris redactæ sunt ad terminos Constitutionis Gregorii XV. de Conservatoribus, ib. vers. Nisi dixerimus. 228
 § Societatis Jesu religio comprehenditur in derogationibus generalibus per illa verba, *Societatum, & cujusvis aliter instituti*, ibid. 228
 § Societatis Jesu Religiosi dispensati sunt à Gregorio XIV. in recipiendis novitiis non servata forma Constitutionis Sixti V. in c. Porrectum, n. 19. de Regul. 353
 § Dispensatio an sit concedenda, ut matrimonium ratum dissolvatur per vota simplicia à viro incontinentia in religione Societatis Jesu, & in c. Verum, n. 6. & seqq. usque in fin. de Convers. conjugat. 406
 § Constitutio synodalis Regni Poloniæ inhabilitans dimissos à Societate Jesu ad Prælaturas, & Canonicias Cathedralium Ecclesiarum, an obstat quominus sic dimissus possit esse Episcopus suffraganeus, in cap. A nobis, il primo, num. 10. & seqq. usque ad num. 22. de sent. excomm. 306
 § Societatis Jesu Religiosi qui vota substantialia simplicia emiserunt non comprehenduntur in decretis de apostatis, & ejectionis, ib. n. 16. 307
 § Possunt à Societate dimitti à Præposito Generali, & sic dimissi non sunt apostatæ, & sunt liberi ab omni obligatione dictorum votorum, ib. n. 17. 307
 § Societatis Jesu prædia rustica, opificinæ & domus seculariter in quibus unus, vel duo Religiosi degunt, non gaudent privilegio Collegiorum, in c. Saue, il secundo, n. 60. de Off. & pot. Jud. Delegat. 484
 § Societatis Jesu Religiosi familiaribus degentibus in eorum opificinis & domibus secularibus Sacramenta hic enumerata administrare non possunt, & c. ib. n. 62. 484
 § Nec in Diocesi Angelopolitana vaia sacra, altaria & similia consecrare, ib. n. 63. 484
 § Angelopolitani Episcopi in Indiis Occidentalibus cum Societate Jesu controversia super Confessionibus, Prædicatione & Conservatoribus.
 Vide in ver. *Regulares quoad Confessiones.*
 Et in ver. *Regulares quoad Conservatores.*
 § Societatis Jesu Religiosi cogi non possunt accedere ad publicas processiones ex privilegio Gregorii XIII. in c. Nimis prava, n. 8. de excel. Prælator. 203
 § Societas Jesu est capax possessionum, etiam per viam institutionis, ut vendat, & pretium erogat in suas necessitates, & alios pios usus, in c. In præsentia, n. 66. de probat. 125
 § Societas Jesu, ejusque domus, Collegia & persone, an verè, & propriè sint Ordinis Mendicantium, ib. n. 81. & n. seqq. usque in fin. 126
 § Quid in processibus quatuor votorum, ib. n. 82. 126
 § Et quid in Coadjutoribus formatis, ib. n. 85. 126
 § Et quid in Scholasticis, ib. n. 86. & seqq. usque in fin. 126

1 Societas Jesu fundata est in archissima paupertate, ibid. num. 83. 126
 2 Cessit iuri suo in Domibus professis, & renunciavit concessioni Concilii Trid. ib. n. 84. 126
 3 Societas Jesu ex primivo instituto potest habere Collegia habentia redditus studentium ubique applicandos, ibid. num. 86. 126
 4 Societas Jesu Scholastici post votum paupertatis retinere possunt dominium bonorum suorum coactio, & approbante superiore, ib. n. 90. 126
 5 Declaratur, ib. n. 118. 128
 6 Societas Jesu corpus constat ex professis, coadjutoribus & scholasticis, ib. n. 92. 126
 7 Societas una non debet diverso jure censeri, ib. n. 108. 128
 8 Societas Jesu scholastici quavis habeant dominium bonorum suorum, tamen sunt vere Religiosi eorumque vota simplicia sunt substantialia, & in dubium hoc revocantes sunt jure excommunicati, ib. n. 118. 129
 9 Jesuitae non comprehenduntur in Decreto Concilii Trid. de Renunciatioibus Novitiorum, in c. Statuimus, n. 39. de Regul. 386
 10 SOCII criminis regulariter in criminalibus recipi non possunt, nec eis receptis creditur, in c. Vestra, n. 142. de Cohabit. Cler. & Mulier. 16
 11 Etiam si sint duo vel plures contra eam personam deponentes, ib. n. 143. 16
 12 Socii criminis in criminibus exceptis recipi possunt in testes, sed probationem non faciunt, ib. n. 147. 16
 13 Socio imputari si occasione societatis damnus sit passus, non societati, in cap. Postulasti, num. 18. de concess. prae. 189
 14 Socius ponens pecuniam licite potest habere partem lucri, si pecuniam periculo exponat, in c. Naviganti, n. 28. de Usur. 148
 15 SODOMITAE secundum Canones deponuntur, & in Monasterium detruduntur, in c. Cum non ab homine n. 89. de Jud. 11
 16 Bulla Pii V. contra exercentes vitium nefandum an habeat locum in iis, qui unica tantum vice illud committunt, in c. Ad falsarium. n. 28. de Crim. fals. 169
 17 SOLEMNITAS eadem quae requiritur ad constructionem actus, requiritur ad illius destructionem, in c. Recondentes, n. 35. de statu Monach. 439
 18 Solemnitas introdunda ab Imperatore in alienatione bonorum Ecclesiae non attenditur, in c. Ecclesia S. Mariae, num. 18. de Condit. 111
 19 Solemnitas suppleri debet eo tempore quo substantialiter actus non potest celebrari, in c. Presbyter, num. 9. de Sacram. non iteran. 419
 20 Solemnitatis levis omisso actum non vitiat, in c. Cum Ecclesia, n. 4. de caus. poss. & propriet. 197
 21 Solemnitas probatoria potest adimpleri per acquipollens, in c. Tuae fraternitati, n. 27. de spons. & matrim. 13
 22 Solemnitas quae potest subsequi, nunquam dicitur de substantia, vel forma, in c. Qui Presbyterum num. 62. de pen. & remis. 275
 23 Solemnitati legali non detrahatur, nisi quatenus invenitur expressum, in c. Cum esses, n. 97. de Testam. 457
 24 SOLIDI appellatione intelligitur aureus, & quot solidi constituunt libram, in cap. Conquerente, num. 47. de off. Ordin. 540
 25 Solidorum appellatione veniunt usuales, in c. Conquerente, n. 3. de Cler. non resid. 30
 26 SOLVENDI & ligandi eadem est potestas, in c. Ecclesia S. Mariae, n. 33. de Condit. 112
 27 Solvere non dicitur qui solvit, & incontinenti recuperat, in c. Porrectum, n. 56. de Regul. 354
 28 Solus dicitur est exclusiva aliorum, in c. Cum venerabilis, n. 5. de Censibus. 513
 29 Solus Episcopus intelligitur cum Capitulo, ubi materia inter Episcopum & Capitulum est simultanea, ib. d. n. 6. 513
 30 SOLUTIO in qua moneta fieri debet. 513
 31 Solutio partis debiti regulariter non admittitur creditore invito, sed fallit in Clerico, qui pro parte non est solvendo, in c. Odoardus, n. 29. de solut. 227
 32 Solutum indebitè repeti non potest quando à pietate causatur error, in c. Significatum, n. 37. de Regul. 240
 33 SOPITUM perfectè non est quod reiterari, & rejudicari potest, in c. Venerabilis, n. 3. de Judic. 25
 34 SORORES non veniunt fratrum appellatione, in c. Nimis prava, n. 19. de excess. Prael. 204
 35 Sororum, & fratrum committio quando fuit antiquior compellente necessitate, tantò postea facta est damnableior Religione prohibente, in c. Vir qui, n. 33. &

34. de Confang. & affin. 78
 1 Socialitatem allegare non licet, nisi ratio specialitatis reddatur, in c. Antigonis, n. 23. de pact. 588
 2 Specialis declaratio validius operatur, quam quod in genere praedicatur, in c. Fraternitatem, numero 57. de Sepultur. 280
 3 SPECIES contraria generi sive praecedat genus, sive sequatur, limitat, & restringit genus, in c. Cum dilectus, n. 65. de Constatud. 191
 4 Species necessario inferit genus, licet non comprehendat, in c. Cum pridem n. 16. de Pactis. 505
 5 Species ubique ponit aliquid ultra genus suum appellatione generis non venit illa species, in c. Bone memorie, n. 12. de postul. Prael. 193
 6 Specialia duo non debent concurrere circa idem, in c. Licet, n. 12. de prae. 126
 7 Species extracta de genere non perimit genus, in c. Ex epistole, n. 5. de probat. 112
 8 Species una sufficit ad essentiam sacrificii, in c. Cum venisset, n. 30. de sacr. unct. 411
 9 Contrarium, n. 46. 412
 10 Papa potest ex gravi causa dispensare, ut in una specie tantum fiat consecratio, ib. 412
 11 Species una nullo casu potest sine alia ex intentione consecrari, ib. num. 46. 412
 12 Species quando evellitur de generali corpore, semper derogat generi, alias secus, in c. Studuisti, num. 24. de Offic. Legat. 502
 13 Species derogat generi, in c. Cum esses, num. 90. de Testam. 257
 14 Inter species illa derogat alteri quae specialior est sicut individua derogant specie, in cap. Cum esses, num. 112. de Testam. 258
 15 SPES est cupidorum, in c. Firmiter, n. 14. de Summa Trin. & Fid. Carb. 4
 16 Spes assequendi Praelaturam in eo qui Monachus aut Clericus ordinatur, an & quando sit à jure improbat, in c. Cum ad nostram, n. 18. & seq. de elect. 261
 17 Spes ex pacto proveniens repellit Monachum ab Abbata, sed non à Monachatu, ib. n. 21. 261
 18 Spiritus Dei ubi est, ibi libertas, in cap. Recolentes, n. 20. de Statu Monachor. 438
 19 Declaratur, ib. n. 48. vers. Ad confirmationem. 441
 20 SPIRITUM sanctum à Filio procedere quando, & cur ab Ecclesia diffinitum fuerit, in c. Firmiter, n. 31. & seq. de Summa Trin. & fid. Cathol. 6
 21 Spiritus Sancti invocatio non est de substantia electionis, nec de jure, sed ex laudabili consuetudine introducta, in c. Cum Ecclesia, n. 2. de caus. poss. & propriet. 87
 22 Spiritus ubi vult spirat, nec est in hominis potestate prohibere spiritum, in cap. Non est vobis, num. 14. de Regular. 327
 23 SPIRITUALIA in actibus Ecclesiae corporalibus respondent, in c. Cum contingat, numero 91. de etat. & qualite. 391
 24 Spiritualia facilis construuntur, quam destruntur, in c. Aqua, n. 24. de Consec. Eccl. vel altar. 537
 25 Spiritualia sine corporalibus diu esse non possunt, in cap. Praeterea, n. 52. Ne Praelat. vic. suas. 63
 26 Spiritualia debent esse firmiora quam temporalia, in cap. Cum autem, num. 16. de Jure patr. 492
 27 Spiritualium author est Deus, in cap. Cum pridem, n. 98. & 120. de pactis. 601
 28 Spiritualium genus totum est materia repugnans venalitati, ib. num. 99. 601
 29 Spiritualia in nullius sunt dominio nisi solius Dei, ibid. num. 116. 603
 30 Actus omnes spirituales lege Divina prohibentur vendi, ibid. n. 118. 603
 31 Spiritualia formaliter accidunt ut habeat causam spiritualem divinam, ib. n. 120. 603
 32 Spiritualitas quae sufficit ad hoc ut spiritualium venditio sit prohibita, quia simoniaca, ib. n. 124. & seq. 603
 33 Spiritualia non regulantur jure forei, sed jure poli, in cap. Si quis, n. 26. de Regul. 316
 34 Spirituale vinculum fortius est quam carnale, in cap. Nisi cum pridem, num. 21. de Renun. 312
 35 Spiritualia quaecumque qui muneris interventu assequitur contra voluntatem, & ordinationem Domini ea licite retinere non potest, in c. Nobis, n. 50. de simon. 36
 36 Declaratur, n. 81. 38
 37 Spiritualia vendens capitale crimen cum simonia committit, in c. Cum ex eo, n. 3. de reliq. & vener. Sanct. 573
 38 SPOLIATOR violentus Clerici est sacrilegus, in cap. Ceterum, n. 32. de Judicis. 4
 39 SPOLIATUS injurè etiam jure ordine non servato illicite restituitur, in c. Ne Religiosi, numero 19. de Regul. 391
 40 3 Spoliato

1 Spoliato per supremum Principem non dantur remedia restitutoria, in cap. De rectoribus, n. 21. de Cleric. agroran. 149
 2 Spoliatus beneficio an, & quando sit restituendus antequam doceat de Canonica institutione, in c. Constitutus, n. 2. & seq. usque ad n. 21. de fil. Presbyter. 444
 3 Spoliato perenti restitutionem beneficii regulariter obijci non potest de Canonica institutione, ib. n. 3. & 11. 443
 4 Fallit si spoliatus consentiat, ut cognoscatur de bono jure ibid. num. 5. 443
 5 Item fallit si defectus tituli non Canonici sit notorius, ibid. num. 6. 443
 6 Item fallit si spoliatus simul intenderit possessorem & petitorium, ib. n. 9. & 12. 443
 7 Spoliatus non tenetur respondere super petitorio, ibid. num. 6. 443
 8 In beneficiis secus sive sit notorium de jure, sive per confessionem spoliati, sive per evidenciam facti, vel probationem judicialium, ib. n. 8. 443
 9 Spoliatus agens possessorem & petitorio si probet possessionem & spoliationem, sed non proprietatem, obtinet in possessore, sed fucumbit in petitorio, ib. n. 13. 443
 10 Spoliatus restituitur una cum fructibus perceptis, & qui percipi poterunt, ib. n. 18. 444
 11 Etiam si legitur simul possessorem & petitorio, ib. numero 19. 444
 12 Spoliato injurè etiam judicialiter datur possessorem recuperanda, non solum contra spoliante, sed etiam contra succedente in vitium, in c. Veniens, n. 14. de fil. Presbyter. 428
 13 Spoliato facienda est integerrima restitutio etiam quoad locum, in quo res posita erat, in c. Gravis, n. 8. de Restit. spoliat. 103
 14 Item restitucenda sunt damna illata in spoliacione, ibid. num. 9. 103
 15 Item de illatis injuriis competenter satisfaciendum, ib. numero 10. 103
 16 Item restituendi sunt fructus etiam qui percipi potuissent, ib. n. 11. 103
 17 Spoliato non satisfit de injuriis, nisi de iis specialiter agatur, sed restitucio fructuum & restitucio damnum veniunt etiam si non fuerint petita, ib. n. 12. 103
 18 Spoliatus auctoritate propria, & in vim clausulae motu proprio, potest agere remedio restitutorio contra talem spoliatorem, in cap. Cum olim, num. 36. de sent. & re judic. 172
 19 Spoliatus etiam à iudice juris ordine praetermissio ante omnia restituitur, in cap. Conquerente, n. 1. de restit. spoliat. 100
 20 Si contra presentem restitutionem conjugis opponitur consanguinitas in gradu prohibito, an & quando sit facienda restitutio, in cap. Litterae, n. 1. de restit. spoliat. 111
 21 Spoliator verbum supponit Privationem ipso jure, in cap. Ad abolendam, n. 29. de Hereticis 80
 22 SPOLIENTUR, id est, per sententiam, in c. Ad falsarium, num. 47. de Crim. fals. 170
 23 Spolia ex Bulla Pii IV. sunt de bonis Clericorum ex illicita negotiatione acquisitis, in cap. Multa, num. 97. Ne Cler. vel Monach. 619
 24 Spolis ex Bulla Pii V. non subiacent bona Clericorum, quorum beneficia vel pensiones non excedunt ducatos triginta, demodò ab illicita negotiatione abstinerint, ib. n. 98. 619
 25 Spolis ex Bulla Pauli V. non subiacent bona Clericorum in Urbe, vel infra decem miliaria decedentium etiam sub praetextu, vel causa illicitae negotiationis, ibidem num. 100. 619
 26 Spolia Episcopi Regularis morientis ab incestato in Indis Orientalibus ad propriam Ecclesiam pertinent, in cap. Quae in Ecclesiis, num. 80. de Consecr. 95
 27 SPONSALIA contracta ante usum rationis per supervenientiam etatis non valentur, nisi verbo vel facto ratificentur, in c. Tuae litterae, n. 66. de Cler. per salt. promot. 187
 28 Sponsalia de presenti per Religionis professionem non per propositum castitatis servandae in saeculo dissolvuntur, in cap. Ex parte, et secundo, n. 1. de Convent. conjugat. 423
 29 Sponsalia de futuro de jure communi transeunt in matrimonium per ipsam copulam, non autem per oscula, vel amplexus, aut nium ad copulam, in c. Litterae quas, n. 2. de matrim. contrac. contr. interd. Eccl. 73
 30 Sponsalia de presenti ab impuberibus contracta transeunt perfectè etate in matrimonium per receptionem munerum, per oscula & alia hujusmodi signa, ib. n. 3. 73
 31 Et quid post Conc. Tridentinum, ib. n. 5. 73

3 Sponsalia quid sint, & quid differant ab obligatione qua fit à parentibus religioni de filio impubere, in cap. Cum virum, n. 41. de Regular. 347
 4 Impuberes ex sponsalibus obligantur infra annos pubertatis, ib. n. 42. 347
 5 Sponsalia ab infante contracta sunt nulla ex defectu consensu, nec parant impedimentum publicae honestatis, ibidem num. 43. 347
 6 Sponsalium validitati non obstat clandestinitas, in c. De illis, n. 48. & seq. de spons. impub. 26
 7 Sponsalia an licite contrahi possunt ante septennium, in cap. Ubi non est, n. 2. de spons. impub. 21
 8 Sponsalia amorum infantium, vel alterius publicae honestatis iustitiam non inducunt, ib. n. 4. 21
 9 Sponsalia contrahi possunt ante septennium si usus rationis praevenerit etatem, ib. n. 5. 21
 10 Sponsalia post septennium ante pubertatem contrahentes, peccant mortaliter, ib. n. 6. & 8. 21
 11 Contrarium, n. 9. 21
 12 Sponsalia contracta ab impuberibus post septennium inducunt publicae honestatis iustitiam, ib. n. 7. 21
 13 Sponsalia non sunt conjunctio, sed praemissio conjunctionis futurae, ib. n. 8. 21
 14 Sponsalia contrahit pater pro filio impubere, sed non pro pubere, nisi consentiat, in cap. Tua, nu. 1. de desponsat. impuber. 18
 15 Sufficit tamen, ut filius consentiat expressè vel tacite, verbo vel facto, ib. num. 2. 18
 16 Sponsalia potest pater contrahere pro filio infante, ibid. num. 5. 19
 17 Quod intelligitur de facto, & ex quadam honestate, nam verè ex illis quoad ipsum filium nulla oritur obligatio, nec publicae honestatis iustitia, ib. n. 6. 19
 18 Sponsalia pro infante à parentibus contracta post etatem legitimum tenentur filius adimplere ex debito honestatis, non necessitatis, ib. n. 7. 19
 19 Declaratur, ib. n. 12. & 15. 19
 20 Sponsalia jurata non impediunt quominus sponsa possit Religionem ingredi & proficere, in cap. Ex litteris, et secundo, num. 3. de sponsal. 7
 21 Sponsalia impuberum doli capacium firmantur juramento, ib. numer. 4. 7
 22 Sponsalia de futuro de jure communi transeunt in matrimonium per extralem copulam subsecutam, sed non per nium carnalis copulae tantum, in c. Is qui fidem, n. 1. de sponsal. 16
 23 Et praedictum matrimonio postea contracto, ib. n. 2. 16
 24 Sponsalia non transeunt in matrimonium quoad Deum si copula non intercesserit affectu conjugali, sed fornicario, ib. n. 6. 16
 25 Sponsalia post Conc. Trident. non transeunt in matrimonium per copulam subsecutam, ib. n. 8. 16
 26 Et possunt mutuo consensu partium dissolvi, ib. n. 10. 16
 27 Sponsalia de futuro contracta praesente Parocho, nullis tamen adhibitis testibus, non sunt invalida ex Conc. Trid. sed remanent in dispositione juris communis, ib. num. 9. 16
 28 Sponsalia per verba de presenti contracta, non servatà formà à Concilio praescripta, per copulam subsecutam in matrimonium non transeunt, si decretum de reformatione matrimonii in Parochia fuerit publicatum, ib. num. 11. pag. 16
 29 Sponsalia de presenti inter puberem & impuberem coram Parocho & testibus contracta post Concilium, non transeunt in matrimonium per cohabitationem & copulam, ib. num. 13. 16
 30 Sponsalia contracta cum consanguinea pariunt publicae honestatis iustitiam, in cap. Ad audientiam, num. 1. & 6. de sponsal. & matrim. 3
 31 Sponsalia sub conditione à parentibus contracta non sunt conditionalia si purè à filiis contracta fuerint, ibidem num. 2. 3
 32 Sponsalia conditionalia non pariunt publicam honestatem ante eventum conditionis, ib. n. 3. 3
 33 Sponsalia nulla ex alia causa, quam ex defectu consensu de jure communi inducunt publicam honestatem, quae impedit & dirimit matrimonium cum consanguineis sponsi, usque ad quartum gradum, ib. n. 6. & 10. 3
 34 Secus ex Concil. Trid. ib. n. 8. 4
 35 Sponsalia nulla ex defectu consensu iustitiam non inducunt, ib. num. 9. 4
 36 Sive sint de futuro, sive de presenti, ib. n. 18. 4
 37 Sponsalia proprie dicuntur ante matrimonium contractum, postea verò non, nisi improprè, ib. n. 13. 4
 38 Sponsalia de presenti inducunt majorem honestatem, quam sponsalia de futuro, ib. num. 15. & n. 22. 4
 39 Sponsalia mutuo consensu dissoluta inducunt publicae honestatis impedimentum, ib. num. 29. 5

4 Sponsalia de presenti non solvuntur per sequens matrimonium etiam carnali copula consummatum, in cap. Licet, n. 1. de spons. duorum. 35

4 Sponsalia de presenti non solvuntur per sequens matrimonium consummatum in cap. Si inter virum, num. 1. & 7. de spons. & matrim. 17

4 Sponsalia de futuro etiam jurata solvuntur per subsequencia de presenti, ib. n. 2. 17

4 Sponsalia de futuro contrahi possunt per quacunq; verba consensus exprimentia non de presenti, sed de futuro, ib. n. 8. 18

4 Sponsalia de futuro proprie dicuntur sponsalia; de presenti autem improprie, & respectu futuræ executionis matrimonii ib. n. 9. 18

4 Sponsalia de futuro transeunt de jure communi in matrimonium per copulam subsequantam presumptione juris & de jure; licet verba omnino deficiant, in c. Tux fraternitatis, n. 13. de spons. & matrim. 12

4 Nec in foro Ecclesie admittitur probatio defectus consensus ib. num. 14. 12

4 Sed quoad Deum non est matrimonium; & in iudicio animæ standum est veritati, & confessioni peccatoris, ib. d. n. 14. 12

4 Sponsalia à pubere contracta cum puella minore septennio an pariant publice honestatis iustitiam, in cap. juvenis, n. 1. de sponsalibus. 2

4 Etas septenni sufficit ad sponsalia contrahenda, in cap. Super inordinata, n. 43. de Præbend. 144

3 SPONSIO quod alter alterum in bibendo superabit non est rata, in cap. A crapula, n. 15. de vitâ & honest. Cleric. 2

Sponsus, Sponsa.

4 Sponsi impuberes facti puberes cogi non possunt per censuras Ecclesiasticas ad contrahendum per verba de presenti, in c. De illis, num. 50. de despons. impuber. 25

4 Nisi Sponsalia fuerint jurata, ib. n. 51. 26

4 Sponsus cogi debet ab Ordinario per censuras ad implementum juramentum, & super voto petenda est dispensatio ab eo, qui potest concedere, in cap. Is qui fidem, n. 12. de sponsal. 16

4 Sponsus qui sponsam stupravit, non potest puniri pena stupri, sed graviter arbitrio Episcopi, ib. n. 15. 16

4 SPONSA de futuro non comprehenditur in statutis odiosis loquentibus de uxore, in cap. Ad audientiam, num. 14. de sponsalib. & matrim. 4

3 Sponsa de presenti non cognita, quæ dicit Religionem ingredi velle, compellitur infra certum tempus Religionem profiteri, vel adherere marito, in cap. Ex publico, num. 1. & 10. de Convers. Conjugat. 419

3 Sponsa de presenti potest compelli per censuras Ecclesiasticas ad matrimonium consummandum, & mutuam cohabitationem, ib. n. 3. 419

3 Et cogi potest præcisè, & adduci ad domum viri, ib. num. 4. 419

3 Sponsus etiam si fuerit Papa, nec alia Religionem intraret, teneretur matrimonium consummare, ib. n. 6. 419

3 Sponsa de presenti volens ad Religionem transire, præstare debet cautionem saltem juratoriam, quod intra duos menses transibit, vel adheret marito, ibidem num. 10. 419

3 Et quæ sint rationes, ib. n. 13. 419

3 Et an hoc tempus duorum mensium detur ad profitendum, an verò, ad ingrediendum Religionem, ib. n. 11. & n. seqq. usque ad num. 27. 419

3 Sponsa de presenti ingrediens Religionem sine licentia sponsi non habet nisi duos menses ad profitendum, sed si cum licentia habet integrum annum, quo elapso intelligitur tacite profiteri, ib. num. 16. 419

3 Et quid in Ordinibus Mendicantium, ib. n. 19. 420

3 Et quid post Conc. Tridentinum, ib. n. 24. & 36. 420

3 Sponsa ingrediens Religionem sine licentia viri, an lapsis duobus mensibus tacite professâ intelligatur, ibidem num. 17. 420

3 Sponsa ingrediens Religionem non mendicantem sine licentia viri de jure censetur anno probationis renuntiare ib. num. 22. 420

3 Bimestre tempus, quod datur conjugati ad intrandum Religionem currit à die præstationis factâ à Judice, ibidem num. 26. 420

3 Sponsa de presenti si fuerit violenter cognita à marito, an possit ipso invito ad Religionem transire late discutitur, in cap. Ex publico, num. 27. & n. seqq. usque in fin. de Convers. Conjugat. 420

3 Sponsus de presenti an licite possit sponsam rapere, & vi corrumperè, ib. n. 32. 421

3 Quid si sponsa non excipiat se velle ad Religionem transire, ib. num. 33. 421

3 Et quid si excipiat, sed lapsi sint duo menses, vel annus probationis, ib. n. 35. & 36. 421

3 Et quid si tempus hujusmodi non dùm sit elapsum, ibid. num. 38. 421

3 Sponsus qui infra bimestre sponsam de presenti violenter cognoscit, multipliciter delinquit, ib. n. 45. 421

3 Sponsa per vim desolata perdit privilegium virginitalis, & consequenter consecrationis & aureolæ, ibidem num. 39. & 55. 421

3 Sponsa de presenti cognita à marito per coactionem conditionalem non potest evi invito ad Religionem transire, ib. n. 45. 421

3 SPORTULÆ à paupere non sunt exigende, in c. Venereabil. n. 35. de Censib. 520

1 Sportulas levare potest Judex Ecclesiasticus, in c. Dillectus, n. 7. de off. ordin. 547

2 SPURII ex damnato coitu patri non succedunt, nec dicuntur agnati, sed tantum lineam maternam agnoscunt, in c. Per tuas, n. 3. vers. tales, de Probat. 130

2 Spurius dicitur cognatus cognatione naturali, ibidem num. 17. 131

Vide in ver. Filius illegitimus.

3 Statim dicitio quid importet, in cap. Qualibet, n. 45. de Cler. non residen. 47

2 STATUERE necessitatem inducit, & in materia declaratoria non importat nisi interpretationem autoritativam, in cap. Cùm venissent, n. 29. de Judiciis. 17

1 Statuere quid sit, in cap. Canonum statuta, num. 39. de Constitut. 17

1 Statuere ex propria significatione est jus novam inducere, ib. num. 24. 16

1 Statuere & decernere se compatiuntur etiam cum verbo declarare, ib. n. 26. 16

5 Statuimus & decernimus sunt verba novi juris inductiva, in cap. Nuper, n. 38. de sent. excomm. 322

1 Statuendi potestas à Jurisdictione dependet, in cap. Ecclesia, n. 8. 15. de Constitut. & in c. Canonum statuta, n. 80. 20

Et in c. Quæ in Ecclesiarum, n. 17. eod. tit. 15

1 STATUS ultimus Ecclesiarum, earumque jurium non est attendendus ubi de antecedenti contrario sensu constat, in cap. Consuetudines, numero 78. de Consuetudine. 179

3 Status ultimus non attenditur ubi constat de contrario statu precedenti, in cap. Conquerente, numer. 25. de Cler. non resid. 31

1 Status Religiosi est perpetuus, & sua ratione immobilis, in c. Cùm in Ecclesiis, n. 12. de major. & obed. 566

Statutum, communita.

1 Statuti & consuetudinis æqualis est autoritas, in cap. Cùm dilectus, n. 27. de Consuetud. 188

3 Statuta prædecessorum à successoribus custodiri debent, in cap. Ex parte, secundum, n. 3. de Convers. Conjugat. 423

3 Ad statuti validitatem non solum requiritur rationalis & honesta causa, sed etiam statutis iurisdictionis, in c. Cùm in cunctis, n. 23. de his que sunt à majori parte Capituli. 208

1 Statutum non valet per quod cultus divinus sine causa diminuitur, etiam si in forma communi à Papa fuerit confirmatum, in c. Ex parte, n. 1. 3. de Constit. 114

1 Statutum & confirmatio statuti statuta ad limites cause statuti, in c. Cùm M. n. 47. de Constitut. 105

3 Statutum ad penam trahi non debet ad gratiam, in cap. Ex tua, num. 20. de Cler. non resid. 50

Vide in ver. Inducta.

Et in ver. Finis.

1 Statuendi potestas à jurisdictione regulariter, in cap. Quæ in Ecclesiarum, n. 17. de Constit. 90

1 Statutum excedens potestatem statuentium est ipso jure nullum, ib. n. 18. 90

5 Statutum est lex territorii, in cap. à Nobis, il primo, num. 9. de sent. excomm. 306

5 Statutum & sententia in quo differant, ib. n. 28. & n. 51. & seqq. usque in fin. 307

5 Statutum est quedam lex, quæ semper loquitur, & nisi expressè revocetur semper durat, ibidem n. 29. & 44. & 51. 307

5 Habet tractum successivum, & incipit ligare tempore præteriti delicti, ib. n. 30. & n. 51. & seqq. 307

5 Statutum puniens factum non damnatum à jure non ligat ignorantes, ib. n. 33. & 35. 308

5 Nisi ignorantia sit crassa & supina, ib. n. 34. 308

3 Statutum Laicorum denegans audientiam propter bonum publicum ligat etiam in foro conscientie, in c. Si quis, n. 55. de Regul. 319

5 Statutum valet quo cavetur, ut quis non possit allegare illius ignorantiam, in cap. Ad falsarium, nu. 5. de crim. falsi. 168

2 Statutum ubi est nullum ex defectu potestatis, adjectio penæ non tenet, in c. Conquestus, n. 72. de feris. 85

Statutum super feris.

Vide in ver. Feris.

1 Statuti ad utilitatem non sufficit justa causa, sed præcipue potestas statuentis requiritur, in c. Quæ in Ecclesiarum, n. 41. de Constitut. 91

1 Causa etiam gravissima non tribuit statuendi potestatem non habenti, ib. n. 44. 91

Statutum circa Beneficia.

1 Statuta excludentia à beneficiis certum genus personarum dicuntur contra jus, in cap. Cùm dilectus, num. 24. de Consect. 188

5 Statutum Episcopi privans Beneficiarios, qui infra mensem titulum institutionis suæ in memorialibus Episcopi non ponunt, validum est, in cap. Licet Heli, num. 22. de simon. 43

Statutum Capituli.

1 Statuta Capituli cum penæ adjectione non afficiunt successores, nisi ab Episcopo fuerint confirmata, in c. Cùm omnes, n. 24. de Constit. 86

3 Statutum Capituli, ut recipiendi in Ecclesia non ordinem sine Capituli licentia, & sic ordinati gratis per biennium inferriant, valet, in c. Licet, n. 87. de præb. 130

3 Et servari debet etiam in provolo de dignitate, ibid. num. 88. pag. 130

Vide in ver. Statutum quoad residentiam & servitium Chori.

Et in ver. Statutum circa numerum Canonicorum.

Et in ver. Capituli potestas.

Statutum confirmatum.

1 Statuta confirmata per Papam dicuntur Papalia, in cap. Antiquos, n. 49. de pactis. 590

1 Statutum non valet, per quod cultus Divinus sine causa diminuitur, etiam si in forma communi à Papa fuerit confirmatum, in cap. Ex parte, num. 1. 3. & 4. de constit. 114

Vide in ver. Confirmatio.

Et in ver. Statutum quoad residentiam.

Statutum circa Contractus.

1 Statuto si caveatur ut minor vel mulier non possit vendere sine consensu consanguineorum, si aliter vendant, contractus est nullus, in cap. Cùm dilectus, nu. 58. de consuet. 191

Vide in ver. Contractus.

Statutum circa delicta & penas.

1 Statutum & Consuetudo, ut pro quolibet delicto imponatur pena pecuniaria, non valet, in c. Irrefragabili, §. Cæterum, n. 8. de off. ordin. 532

1 Statutum vel Consuetudo, ut ultra penam juris imponatur pena pecuniaria tener, nisi procedat ex radice cupiditatis, ib. n. 10. 532

5 Statutum puniens utentem falso instrumentum locum habet etiam in utente per alium, in c. Ad falsarium, n. 36. de crimin. falsi. 169

Vide in ver. Pena pecuniaria.

Statutum circa electionem.

1 Statutum restringens libertatem electionis, an sit contra jus, in c. Cùm dilectus, n. 11. & 34. de consuet. 187

1 Statutum Principis, ut electio fieri non possit de extraneis, vulnerat libertatem electionis, ib. n. 20. 188

1 Statutum restringens electionem ad certum genus personarum sufficit, quatenus concernit præjudicium statuentis, ib. n. 29. 188

1 Statutum restringens electionem valet, si fiat ex justa causa, ib. n. 35. 189

Vide in ver. Electionis libertas.

Statutum quoad derogationem.

1 Statutum speciale derogat generali, sed ab eo discrepet; aut illi videatur contradicere, in c. Cùm dilectus, n. 64. de consuet. 191

1 Statuta si sint contraria est attendendum speciale, licet non habeant clausulam derogatoriam, ib. n. 66. 191

3 Statutum quod potestatum vel duo operari contra jus commune, interpretari debet, ut unum tantum operetur, in c. Nullus, n. 30. de Regul. 312

Statutum quoad forenses & subditos.

5 Statutum imponens penam excommunicationis, an liget subditos delinquentes extra territorium statuentis, in c. A nobis, il primo, n. 8. de sent. excomm. 306

5 Statutum non porrigit vires extra territorium statuentis, ib. n. 12. 306

5 Statutum imponens certam penam, puta excommunicationis, an liget forenses delinquentem in territorio statuentis, ib. n. 22. & seqq. usque ad n. 45. 307

5 Statutum generaliter loquens datâ illius scientiâ, ligat etiam forenses in loco statuti delinquentem, ib. n. 23. & seqq. 307

5 Statutum Episcopi excommunicans ludentes ad hazardum in sua Diocesi, an liget Metropolitanum ibi ludentem, ib. n. 31. 308

5 Statutum puniens factum à jure damnatum, ligat forenses etiam datâ ignorantia, ib. n. 32. 308

5 Contrarium, ib. n. 36. 308

5 Sed primum verius, ib. n. 37. 308

5 Nisi quoad penam excommunicationis, ib. n. 38. 308

5 Statutum puniens factum non damnatum à jure non ligat ignorantes, ib. n. 33. & 35. 308

5 Nisi ignorantia sit crassa vel supina, ib. n. 34. 308

5 Statuti penam, an forensis in dubio præsumatur ignorare, ib. nu. 41. 308

5 Statutum Patriarchæ excommunicans Archiepiscopos suffraganeos in sua Provincia delinquentes, valet, ibidem num. 42. 308

5 Statutum Archiepiscopi imponens penam excommunicationis Archiepiscopis, qui in Provincia sua fecerint ante se Crucem ferri, an valeat, ib. n. 43. 308

Statutum circa gabellas.

1 Statutum, ut delictis miserabilibus personis non solvantur gabella, non comprehendit divites, in c. Significantibus, nu. 37. de off. delegat. 497

Statuta circa homicidium.

2 Statutum imponens penam pro homicidio quomodocumque patratò, an comprehendat etiam homicidium casuale & sine dolo, in cap. Cùm venissent, num. 69. de Judiciis. 21

5 Statuta punientia homicidas verificatur etiam in mandantibus fieri homicidium, in c. Sicut dignum, nu. 5. de homic. 112

5 Nisi aliquid exprimat, per quod reale homicidium intelligatur, ib. n. 6. 112

Statutum circa judicia.

1 Statutum prohibens opponi contra sententiam non impedit quin possit dici de nullitate, in cap. Studuilli, nu. 16. de off. Legat. 502

Statutum juri communi conforme, vel contra jus.

3 Statutum est nullum si disponat idem quod jus commune, in c. Explicari, n. 21. de observ. jejunii. 583

1 Statuta à Clero etiam cum Episcopo fieri non possunt contra Canones, sed bene à populo contra jus commune, in c. Quæ in Ecclesiarum, n. 6. de Constit. & quæ sit ratio differentie, ib. n. 7. 89

Statutum quod servetur jus civile.

Vide in ver. Statutum quoad testamenta.

Statuta quoad interpretationem.

2 Statutum prohibens interpretationem, intelligitur de extrinseca, in c. Cùm venissent, n. 97. de Judic. 23

2 Statutum debet interpretari, ut non sit de casu indubitabili, & à jure communi deciso, in c. Pastoralis, n. 12. de appellat. 189

2 Verba Statuti debent impropriari, ut aliquid operentur, ib. num. 13. 189

3 Statutum disponens idem, quod jus commune & juramentum super eo interpositum recipit omnes limitationes, quas recipit jus commune, in c. Ad audientiam, n. 2. 2.